

په هېواد کې
د مخدره توکو او نشه یانو
مخه ډپ کول

Ketabton.com

محصل غازي زاده

۱۳۹۸/۴/۲۷ لمريز

بسم الله الرحمن الرحيم

د ليکنې نوم: په هېواد کې د مخدره تو او نشه يانو مخه ډپ کول

ليکوال: محصل غازي زاده

ايميل: mghazizada@gmail.com

گرځنده شمېره: +93783598561

دليکنې نېټه: ۲۷ / سرطان / ۱۳۹۸ لمريز

يادونه: هر څوک کولای شي چې دا ليکنه چاپ او خپره کړي.

لړلیک

- ۱..... سریزه
- ۳..... په هېواد کې د کوکنارو د کرهڼې شالید
- ۴..... د مخدره موادو تولید او قاچاق
- ۷..... د شرابو او نیشه ورو شیانو حراموالی
- ۱۰..... د مخدره توکو حراموالی
- ۱۵..... د بنگو او کوکنارو د کرهڼې حراموالی
- ۱۶..... د مخدره توکو د سوداګرۍ حراموالی
- ۱۷..... حرامخوري او د آخرت سزا
- ۱۸..... له حرامو صدقه نه قبلیدل
- ۲۰..... د نشه یې او مخدره توکو هر اړخیز تاوانونه
- ۲۰..... ټولنیزې او اقتصادي اغیزې:
- ۲۱..... روغتيايي اغیزې:
- ۲۱..... ۱- شراب او الکول:
- ۲۳..... ۲- افیون (Opium):
- ۲۳..... ۳- کوکائین (Cocaine):
- ۲۴..... ۴- چرس:
- ۲۵..... ۵- نسوار او سګرېټ:
- ۲۷..... د موضوع اړونده د پند او عبرت قيصې
- ۲۷..... لومړۍ قيصه:
- ۳۲..... دویمه قيصه:
- ۳۶..... درېیمه قيصه:
- ۳۹..... په اړونده مبارزه کې اړین ګامونه

بسم الله الرحمن الرحيم

سريزه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين، وعلى آله و أصحابه اجمعين!

وبعد،،،،،

د اسلامي شريعت عمده مقصد او اساسي موخه د پنځو شيانو ساتنه ده: ۱- دين: چې له هغې څخه د گرځيدو (مرتد كيدو) په صورت كې اسلامي شريعت د مرتد وژنه فرض كړې. ۲- ځان: چې د هغې د خوندي پاتې كيدو لپاره يې قصاص او نور اړونده احكام فرض كړي. ۳- مال: چې د هغې د ساتنې لپاره يې د غله لاس قطع كول او نور اړونده لارې چارې فرض كړي. ۴- ناموس: چې دهغې د ساتنې او خوندي پاتې كيدو لپاره يې د نامحرمو او پرديو سړو او ښځو ترمنځ اختلاط حرام كړی، د زنا ټولې لارې يې تړلي او د زنا كوونكو لپاره يې رجم او يا په درو وهلو حد فرض كړی دی. ۵- عقل: چې د هغې حفاظت لپاره يې شراب او د ټولو نشه يي موادو استعمالول حرام كړی او كه څوك شراب وڅښي، نو د هغې لپاره په شريعت كې په درو وهل دي او كه كه يو څوك شرابو ته ورته نيشه يي او مخدره مواد استعمال كړي، نو د تعزير سزا - هغه چې ټاكلې حد نه لري بلكې د جرم او حالاتو برابريې قاضي او يا حاكم ټاكي - مقرر كړی شوې ده.

كه چيرې زموږ په هېواد او ټولنه كې كې درې نيمې لسيزې مخكې د كمونستي حكومت له ړنگيدو (د شور اتمه كال ۱۳۷۱ لمريز) وروسته د هغه مهال شتو ناخوالو او متوقع ستونزو د مخنيوي لپاره لازم كوښښونه شوي وايي، نو اوس به مو د نورو ستونزو ترڅنگ د روږدو ناخوالي او ستونزه دې حد ته نه وه رسيدلې. هغه ستونزه چې پر

ناورین بدله شوه او د معتادینو شمیر یې د عامې روغتیا وزارت د راپور له مخې تیر کال (۱۳۹۷ لمریز) د غوايي په میاشت کې درې ملیونه بنودل شوې و، او سړ کال (۱۳۹۸ لمریز) د سرطان په میاشت کې د رسنیو د راپور له مخې دنشه یې او مخدره موادو په وسیله د ښکار شوو شمېر درې نیم ملیونو ته رسیږي.

نو په یقیني توګه چې زموږ ټولنې ته د نورو ګواښونو تر څنګ نشه یان او د اړونده مخدره او نشه یې توکو تولید، صادریدل او یا له نورو هېوادو څخه بیلابیل نشه یې توکي راواریدل یو ستر ګواښ دی، باید چې د ټولنې مسئولین او با احساسه مومن وګړي یې درک کړي، مخه یې ډب کړي او د مخنیوي په لارو چارو باندې یې لاس پورې کړي.

نو د دې لپاره چې د خپل مسلمان ولس په ژغورنه کې مو خپله دیني وجیبه او مسئولیت اداء کړې وي د قدرمنو لوستونکو حضور ته دا متواضع لیکنه وړاندې کیږي، پدې موخه او هیله چې د دې ګواښ په مخ کې په کلکه سره ودریږي، د اړونده ستونزو په منځه وړلو او او لدې ستر ناورین څخه د هېوادوالو په وقایه او ژغورنه کې یې هر یو د خپلې وسې او توان برابر په لاس، ژبه، قلم او نورو اړونده لارو چارو سره خپله دنده او مسئولیت اداء کړي.

محصل غازي زاده

نیټه: ۱۵ ذو القعدة ۱۴۴۰ هـ.ق. ۲۷/۴/۱۳۹۸ لمریز

په هېواد کې د کوکنارو د کرهڼې شاليد

د برتانوي امپراطورۍ په دوران کې هندوستان چين ته د زياتو مخدره موادو قاچاق کونکي هېواد وو چې په نتيجه کې يې د برطانيې او چين ترمنځ جگړې رامنځ ته شوې، هغه چې دافينو جنگونو^۱ نوم ورکړ شو. نو زموږ هېواد ته د لومړي ځل لپاره دانگريز پلوو قاچاقبرانو لخوا د چين له ځمکې څخه د بدخشان له لارې کوکنار وارد شوی چې پدې توگه په سيمه کې د غه بوټي د انگريزي استعمار له خوا ترويج شوې دي. له کومه وخته چې افغانستان ته د افينو د توليد بوټي (کوکنار) را داخل شو، په تدريجي شکل يې کښت او کر رواج وموند او هغه ولايتونه چې په پيل کې د دې بوټي کرهڼه پکې کيده او افيون يې توليد اوډ: بدخشان، هلمند، ننگرهار او هرات وو، چې د وخت په تيريدو سره لدې ولايتونو څخه نورو ولايتونو لکه: بلخ، کونړ، لغمان، لوگر، پکتيا، وردگ، او کندهار ته هم نقل شو.

له ډېر پخوا راهسې ساحران او محلي طبیبان هم د افيون پر استعمال بوخت دي چې د هغې اغيزې او تاثيرات سحري او جادوگري ځواک ته راجع کوي، خو په وروسته وختونو کې بيا له افيون څخه د هيروينو توليد رواج وموند.

زموږ په هېواد کې پخوا د هيروينو توليد نه پېژندل کيده او د هغو سياسي بدلونونو په نتيجه کې رامنځ ته شو چې د شلمې پېړۍ په اوياومو کلونو (اومې لسيزې) کې منځ ته راغلل. همدارنگه په آسيا کې د طلائي مثلث (تايلنډ، برما او لاوس) د افينو خراب محصولات په سيمه کې د دې لامل شو چې د طلائي هلال (ايران، افغانستان او پاکستان) د مخدره موادو د زيات توليد په وسيله جبيړه شي.

په افغانستان کې د افينو توليد زياتيدو لومړی لامل په ايران کې د خميني انقلاب راتلل وو چې هلته پر مخدره موادو باندې بنديز ولگول شو او دويم لامل يې په افغانستان کې د کمونستي انقلاب له امله د جگړې او اسلامي مقاومت په دوران کې د نوموړي بوټي د کرنې لپاره زياته زمينه برابريدل ښودل شوي دي، چې پای کې زموږ د هېواد او پاکستان ترمنځ د گډې پولې په دواړو خواو کې ځينې قبایلي سيمې د کوکنارو د کښت او د افينو د توليد مرکزونه وگرځيدل او کله چې پدې دوران کې پاکستان ته د هيروينو د توليد تکنالوژي راوارد کړای شوه، نو د پولې په دواړو خواو کې ورڅخه د هيروينو توليد پيل شو.^۲

^۱. د برطانيې او چين ترمنځ د افينو له امله جنگونه لومړی جنگ (۱۸۴۰ - ۱۸۴۲م) او دويم جنگ (۱۸۵۶ - ۱۸۶۰م) کلونو کې

رامنځ ته شوې دي. وگوره: Wikipedia The Free Encyclopedia : Opium wars

^۲. وگوره: د مخدره موادو په هکله اساسي معلومات، د اسرا مؤسسې خپرونه، ص ۶-۸

د مخدره موادو تولید او قاچاق

له ۲۰۰۱ زېږديز راپدېخوا او د موجوده نظام د پيل راهيسې زموږ په هېواد کې د افیونو تولید صعودي (پورته ختلو) بڼه اختیار کړه، د دې پدیدې تر شاه بیلایل عوامل دي چې مهم یې درېښتینې مبارزې نشتوالی دی، همدارنګه یو بل ستر عامل یې په حکومت کې د مافیایي بانډونو نفوذ او قدرت ښودل شوی چې د هغو له لارې په سلونو وګړي اروپا او لرې پرتو هېوادونو ته هېروېن قاچاق کوي.^۳

که څه هم په تیرو کلونو کې د مخدره موادو د مخنیوي لپاره په بیلایلو وختونو کې ځانګړې بودیجې وغوښتل شوې او تر اوسه پورې چې له (۱، ۱۰۴ ملیارده) مرستو زیاتې مرستې له افغانستان سره شوي او د دې له جملې څخه یې (۷، ۶ ملیارده) د مخدره موادو د مخنیوي لپاره ځانګړې شوې وې.^۴ لکن د افغانستان د بیا رغاونې لپاره د امریکا ځانګړې څارونکې مؤسسې (SIGAR) ادعا کړې چې له نشه ایزو موادو سره د مبارزې په برخه کې یوازې امریکا نژدې اته نیم (8.5) ملیارده ډالره لګولي دي.^۵

سره لدومره لګښتونو بیا هم د نوموړي بوتي او د هغې د تولید په مخنیوي کې لازم او ښکاره اغیز ونه لیدل شو چې لس سلنه نتیجه هم ترلاسه نه شوه او نه هغه پېسې د ۲۵ سلنې په اندازه په خپلې اصلي موخې کې ولګول شوې چې هغه د کوکنارو کرونده ګرو ته معاوضه ورکول او د دې حرام بوتي پر ځای د حلال فصل رواج دی، بلکې د هغې زیاتره اندازه شخصي جیبونو ته ولاړې او د درغلیانو ښکار وګرځیدې.

د ځینې راپورونو له مخې د ۲۰۱۵ م کال پر مهال په افغانستان کې د کوکنارو کر پر یولک درې اتیا زره هیکټرو ځمکې ته رسیدلې وو، خو په ورپسې (۲۰۱۶م) کال کې د کوکنارو کر دوه لکه یو زره هیکټرو ته ورزیات شو، چې پدې توګه د مخکیني کال په پرتله د دې بوتي کښت او کر درې څلوېښت (۴۳) فیصده زیات اټکل شوې وو، خو د کوکنارو د له مینځه وړلو کچه یونوي (۹۱) فیصده کمه شوې وه او له هرو پینځه سوه شپږ شپيته (۵۶۶) هیکټره ځمکو څخه د کوکنارو یو (۱) هیکټره ځمکې له مینځه وړل شوې وې.^۶

د مخدره موادو د کنټرول نړیوال پروګرام ادارې (UNDP) د راپور له مخې په کال (۱۳۹۵ المړین) کې د مخدره موادو له درکه د (۷۰ ملیارده) ډالرو له عاید څخه یوازې ۲ ملیارده ډالر د هغې د کرونده ګرو لاسونو ته ورغلي او نور پاتې ۶۶ ملیارده ډالر قاچاقیانو او په بهر کې بین المللي مافیا ته ورغلي دي.^۷

په کال (۱۳۹۶ المړین) کې د مخدره موادو سره د مبارزې د ملي بسیج د اوونۍ په مناسبت په کابل کې جوړې شوې غونډې ته د حکومت ځینو چارواکو وویل چې مخدره موادو د افغانستان حیثیت او اعتبار زیانمن کړی دی، همداراز له مخدره موادو سره د مبارزې وزارت مخدره مواد یوه سیمه یزه ستونزه وګڼله او

^۳. وګوره: اصلاح ملي اوونیزه، کال ۱۳۹۵ لمريز، عقرب ۱۵ مه، ص ۱۳.

^۴. وګوره: طلوع نیوز خبر وېبپاڼه، د زمري میاشت ۱۱ کال ۱۳۹۶.

^۵. وګوره: Pars Today وېبپاڼه، ۱۷/۵/۲۰۱۷ م.

^۶. وګوره: Pars Today وېبپاڼه، ۱۷/۵/۲۰۱۷ م.

^۷. وګوره: اصلاح ملي اوونیزه، کال ۱۳۹۵ لمريز، عقرب ۱۵ مه، ص ۱۲-۱۳.

د دې خبردارې يې ورکړ چې په افغانستان کې دننه د مخدره موادو د کښت تقاضا کمه شوې، خو په سلو کې ۹۸ د مافيایي ډلو له خوا د گاونډيو هېوادونو له لارې اروپا ته قاچاک پرې.^۸

د افغانستان بيارغونې لپاره د امريکا ځانگړې څارونکې اداره "سيگار" وايي د نشه يي توکو د قاچاق او توليد ډېر کاروبار د دولت تر کنټرول لاندې ناامنه سيمو کې ترسره کېږي. نوموړې ادارې نيوکه کړې چې د امريکا د څو ميليارده ډالرو مرستې سربېره اوس هم د کوکنارو کرکيله او د نشه يي توکو توليد په لوړه کچه کې دی. د نشه يي توکو پر وړاندې د مبارزې افغان چارواکي هم دا خبره مني خو وايي: د نشه يي توکو مخنيوي ته د دوی او امريکايي ځواکونو هڅې ډېرې شوي دي.

افغان حکومت څه وخت مخکې د نشه يي توکو په برخه کې د جزا کوډ هم بدل کړ او د دغو توکو قاچاق کوونکو، کرونده گرو او کاروباريانو ته يې سزاوې هم سختې کړې، خو لا هم ستونزه پر خپل ځای پاتې ده. سيگار وييلي: له تېرې يوې لسيزې راهيسې افغانستان کې څه باندې څلورنيم لکه کيلوگرامه نشه يي توکي نيول شوي، خو د دوی په باور دا يوازې په ۲۰۱۷م کال کې د توليد شويو نشه يي توکو نيم فيصد جوړوي. پدې کال کې د مخکې کال په پرتله د کوکنارو کرکيله ۶۳ سلنه او توليد يې چې نهه زره ټنه و، ۸۸ سلنه ډېر شوی دی.^۹

له بده مرغه چې زموږ د هېواد د ځينې ولايتونو په اطرافي سيمو کې د چرسو او کوکنارو پرکښت باندې زيات شمېر دهقانان بوخت دي او د هغوی د زيار او زحمت نتيجه هغو معتادينو ته رسېږي چې د هېواد په بيلابيلو سيمو او ښارونو کې د چرسو او هيروينو له لارې خپل ځانونه له تباهي او خپلې کورنۍ او ټولنه له خطر سره مخ کوي.

له انقلابي شرايطو مخکې به عامو خلکو او ورسره ځينې علماو د کوکنارو د کرهڼې جواز لپاره دا دليل وايه چې دا يو حکيمې بوټی دی، خو د کمونستي انقلاب له رامنځ ته کيدو او بيا د هجرتونو د لړۍ له پيليدو وروسته خاصو او عامو وگړو ټولو ته دا معلومه شوه چې د کوکنارو د توليد ماده (افيون) په سلو کې له ۹۷٪ څخه د انسانانو په تباهي کې استعمالېږي. نو ايا اوس به د کوکنارو کښت، توليد او سوداگري په حرمت کې کوم د علم او پوهې خاوند څه ادنی شک وکړي؟ دا پداسې حال کې چې په خپله زموږ د افغان مسلمان ملت يو زيات شمېر بچيان د نشه کيدو او پوډري کيدو په گرداب کې ورداخل شوي او دغه مصيبت لا په زياتيدو دی.^{۱۰}

داسې ده چې له موجوده جمهوري او ديموکراسي نظام له راتگه مخکې افغانستان د نړۍ زيات توليدونکی هېواد گڼل کيده، خو متاسفانه چې اوس يې له توليد سربېره پدې هېواد کې له افیون څخه د اړونده راويستل

^۸. وگوره: ازادي راډيو ويبپاڼه، ۳۱/سرطان/۱۳۹۶لمريز

^۹. وگوره: بي بي سي پښتو ويبپاڼه: 13 می 2018 - ۲۳ غويي ۱۳۹۷ هـ ش

^{۱۰}. وگوره: ويجه ويله (DW) پښتو، افغانستان، ويبپاڼه (12.05.2015)

کیدونکو موادو استهلاک کوونکي (پوډریان) هم زیات شوي، چې دا هم د دیموکراسۍ او غربي پانگوال نظام د واکمنۍ یو سوغات دی.

په کال ۲۰۱۳م کې چې د مخدره موادو پر ضد ادارې (INL) لخوا زموږ په هېواد کې د روږدو (معتادینو) کسانو په هکله کوم معلومات راجمع شوي او سروې شوې هغه ښیي چې یوولس سلنه ۱۱٪ هیوادوال د تریاک او هیروینو د استعمال پر مصیبت اخته او د دې نیمایي اندازه ۵.۵٪ د چرسو د فتنې ښکار گرځیدلي دي. پر تریاکو، هیروینو او د هغې اړونده مشتقاتو باندې د روږدو خلکو شمېره د ښارونو پر نسبت په اطرافي سیمو کې درې چنده زیاته لیدل کیږي.^{۱۱}

تیر کال (۱۳۹۷ لمريز) د ثور په میاشت کې د عامې روغتیا وزارت لخوا په یو خپور شوي راپور کې ویل شوي چې د دولت له لوري د مخدره موادو پروړاندې د مبارزې سراتیزي ناکامه ده، د روږدو کسانو شمېر مخ په ډېرېدو دی او له ۲۰۰۹م کال راهسې تر ۲۰۱۸م کال پورې له ۹ سوه زرو څخه روږدو کسانو شمېر درې میلیونو ته لوړ شوی دی.^{۱۲}

که څه هم سړ کال (۱۳۹۸ لمريز کې) د اړونده راپورونو له مخې په هېواد کې د کوکنارو د کر کيلې کچه راتیته شوې خو متاسفانه چې د روږدو کسانو شمېر درې نیم ملیونو ته لوړ شوی او دا گواښ لا په زیاتیدو دی. په هېواد کې د مخدره موادو د معتادینو په اړه دا گونگوسۍ هم اوریدل کیږي چې گویا تر شاه یې ځینې بهرني لاسونه او داخلي مافیایي کړې دي. الله تعالی دې د اسلام او د ملت د ښمنانو لاسونه او لنډ او د هغوی دسیسې په خپله هغوی ته وروگرځوي.

نو باید چې ټول هېوادوال په ګډه سره د هر راز نشه یې توکو او مخدره موادو تولید، استعمال او سوداګرۍ په وړاندې د خپل سپیڅلي دین لارښوونو ته مراجعه وکړي او د نورو فتنو ترڅنګ د دې مهمې فتنې، خطرناک گواښ او ستر ناوړین په مخنیوي کې هم د شرعي او انساني مسئولیت پر بنسټ په جدي توګه برخه واخلي.

^{۱۱}. وګوره: روغتیا مجله، ۲۵ ګڼه، ۱۳۹۳ لمريز، وزارت صحت عامه، ص ۳

^{۱۲}. وګوره: آزادي راډیو ویبپاڼه، د ثور ۲۳ مه، ۱۳۹۷ لمريز

د شرابو او نیشه ورو شيانو حراموالی

الله تعالى فرمايي: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ» (١٣). اي مومنانو بيشكه چې شراب او قمار او بتان او غشي (د فال) دا ټول د شيطان پليت كارونه دي، نو ځان ورڅخه وساتئ د دې لپاره چې كامياب شئ. يقيا چې شيطان غواړي په شرابو او قمار سره ستاسې ترمنځ دښمني او كينه واچوي او د الله تعالى له ذكر او لمانځه نه مو واړوي، نو ايا تاسې به لدې څخه منع شئ؟».

د عربي ژبې پوهان وايي: د (الْخَمْر) كلمه په معنى د (التخمير - خومارول او بې سده كول) او (التغطية - پټول) او (المخامرة - گډوډول) سره دي. نو د شرابو څښونكي د هغې په څښلو سره بې سده كيږي، عقل يې پټيږي او د عقل د گډوډ كيدو او غايبيدو له حالت سره مخ كيږي.^{١٤}

په ذكر شوي قرآني نص كې د شرابو قطعي حرمت راغلي دي او په زيات شمېر احاديثو او د امت په اجماع سره هم شراب حرام دي. پدې ځاى كې موږ يوازې د هغو احاديثو يوه نمونه ذكر كوو چې هر نشه وركوونكي څيز ته پكې شراب ويل شوي او د دې څرگندونه كوي چې هره نیشه حرامه ده:

١- له عبدالله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ، وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ».^{١٥} هر نیشه كونكى څيز شراب دي او هر نشه كونكى څيز حرام دى. او په بل روايت كې له همدغه صحابي نه نقل شوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ وَكُلُّ خَمْرٍ حَرَامٌ».^{١٦} هر نشه وركونكى شراب دي او ټول شراب حرام دي.

٢- رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «مَا اسْكُرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ».^{١٧} هغه چې ډېر يې نشه وركوي، نو لږ يې هم حرام دي.

٣- عَنِ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: خَطَبَ عُمَرُ عَلَى مَنبَرِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: ((أَمَّا بَعْدُ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهُ قَدْ نَزَلَ تَحْرِيمُ الْخَمْرِ وَهِيَ مِنْ خَمْسَةِ أَشْيَاءَ: الْعَنْبِ (وفي رواية: الرَّيْبِ)، وَالتَّمْرِ، وَالْحِنْطَةِ، وَالشَّعِيرِ، وَالْعَسَلِ، وَالْخَمْرُ مَا خَامَرَ الْعَقْلَ)).^{١٨} له ابن عمر رضي الله عنهما نه روايت دى هغه وايي چې عمر رضي الله عنه د رسول الله صلى الله عليه وسلم په منبر خطبه وفرمايله او ويې ويل: اي خلکو د شرابو د تحريم حکم نازل شوی او هغه له پنځو شيانو څخه دي: انگور (په بل روايت كې ممين) خرما، غنم، اوربشي او گبين. او شراب هغه دي چې عقل گډوډ كوي او خوماروي.

بايد يادونه يې وكړو چې د شرابو داصل مادې پر بنسټ د هغې په حكم كې علماء بيلا بيل نظرونه لري:

^{١٣} المائدة ٩٠ - ٩١.

^{١٤} وگوره: النهاية في غريب الحديث والاثار ابن الاثير ٨٧/٢، او لسان العرب ابن المنصور ٢٥٤/٤ (مادة خمر).

^{١٥} مسلم.

^{١٦} مسلم.

^{١٧} سنن ابن ماجه، مسند احمد..

^{١٨} البخاري.

لومړۍ- د مديني منورې او ټول حجاز علماء، اهل حديث، حنبلان او حنيني شافعيان وايي: د خمر اطلاق په هر هغه شي کيږي چې لږ او يا ډېر يې نيشه ورکوي، برابره خبره ده چې له انگورو يا خرما، غنم، اوربشو او يانورو څخه جوړ شوی وي.

دويم- زياتره شافعيان، امام ابويوسف او امام محمد (له احنافو څخه) او حنيني مالکيان وايي: چې خمر د انگورو شربت دی کله چې جوش کړی شي، برابره خبره ده چې ځگ راپورته کړي او يا نه. درېيم- امام ابوحنيفه رحمه الله او حنيني شافعيان وايي: خمر د انگورو له شربت څخه وي چې کله جوش کړی شي. او په ځگ راپورته کولو سره يې يوازې امام ابوحنيفه رحمه الله مقيد کوي، يعنې وروسته له جوشولو يې ځگ راپورته شي.

لدې بيان څخه څرگنديږي چې د لومړۍ ډلې علماو په نزد خمر په حقيقي توگه د نشه کونکو شيانو پر ټولو ډولونو باندې اطلاق کيږي، نو ددوی په نزد ټول مسکر (نيشه ور) شيان شراب دي. ددويمې او درېيمې ډلې په نزد خمر د انگورو شربت دی کله چې بڼه و جوشول شي (ددويمې ډلې په نزد) او له جوش سربيره ځگ راوباسي (ددرېيمې ډلې په نزد).^{۱۹}

که څه هم د حنفي مذهب د دوامامانو (امام ابوحنيفه او ابويوسف رحمهما الله) په نزد د څښلو هغه شيان چې له انگورو پرته له بلې کومې ميوې يا غلې څخه جوړ شي کله چې نيشه ونه لري نو حرام نه دي؛ ځکه چې د دوی له نظره شراب يوازې له انگورو څخه وي، لکن د امام محمد رحمه الله په نزد له انگورو پرته له نورو شيانو هم شراب وي چې د حرمت حکم يې د انگورو د شرابو غوندې دی. مشهور حنفي عالم الزيلعي رحمه الله ويلي دي: «وَالْفَتَاوُ فِي زَمَانِنَا يَقُولُ مُحَمَّدٌ - رَحِمَهُ اللَّهُ - حَتَّى يُحَدَّ مِنْ سَكَرٍ مِنَ الْأَشْرَةِ الْمُتَخَذَةِ مِنَ الْخُبُوبِ وَالْعَسَلِ وَاللَّبَنِ وَاللَّيْنِ؛ لِأَنَّ الْفَسَاقَ يَجْتَمِعُونَ عَلَى هَذِهِ الْأَشْرَةِ فِي زَمَانِنَا وَيَقْصِدُونَ السُّكْرَ وَاللَّهُوَ بِشَرْبِهَا».^{۲۰} زموږ په زمانه کې فتوا د امام محمد رحمه الله پر قول باندې ده، تر دې چې د دې شيانو: غلې دانو، گبين، شيدو او اينځرو څخه په جوړ شوي شرابو باندې نيشه شوي کس باندې حد جاري کيږي؛ دا ځکه چې زموږ په زمانه کې فاسقان پدې شرابو راجمه کيږي او د هغې د څښلو موخه نيشه او ساعت تيري وي.

معاصر حنفي اصل عالم محمد علي الصابوني رحمه الله ويلي: کله چې موږ د دې دواړو ډلو (جمهورو فقهاو او نورو ترمخ) د هغوی په دلايلو کې فکر او غور وکړ او يو له بله مو سره پرتله (مقارنه) کړل، نو د جمهورو او د حجاز د علماوو مذهب راته راجح ښکاره شو. نو شراب او هر نشه کونکی خبز حرام دی لکه څرنگه چې عمر رضي الله عنه فرمايلي: (وَالْخَمْرُ مَا خَامَرَ الْعَقْلَ - او شراب هغه دي چې عقل گلوډ او بې سده کړي). او کله چې صحابه و رضي الله عنهم د شرابو د حرام والي حکم واوريد پدې پوهه شول چې ټول شراب که له انگورو څخه وي او يا له نورو ميوو او غلو دانو څخه جوړ شوي وي حرام دي، پداسې حال کې چې هغو له ټولو خلکو زيات پر عربي ژبه او د شريعت په مراد باندې پوهيدل.

^{۱۹}. وگوره: الموسوعة الفقهية الكويتية ۱۲/۵.

^{۲۰}. وگوره: تبیین الحقائق شرح کنز الدقائق، الزيلعي الحنفي، ۶ / ۴۴ - ۴۷.

او په سپيڅلو سنتو کې هم د هر نیشه کونکي او کمزوري کونکي څيز حراموالی ثابت دی. کله چې د شرابو د حراموالي حکم راغی نو هغه مهال په مدينه منوره کې د خرماو شراب موجود وو او کله چې صحابه کرامو د شرابو د حراموالي حکم واورید شته شراب يې واپول او د هغې لوبښي يې مات کړل، د هغه مهال شراب له غوره (لږو خامو) خرماو څخه جوړ شوي وو. نو لدې امله کومې رايې ته چې جمهور فقهاء تللي دي هغه صحيح او د اعتبار وړ ده او په همدې بنسټ وروستنیو (متاخرينو) احنافو د ټولو شرابو په هکله د محمد بن حسن الشيباني رحمه الله په رايې باندې فتوا ورکړې کوم چې منل شوی حق دی. علامه الوسي رحمه الله ویلي: «زما په نزد هغه حق چې گرځيدل ورڅخه نه دي مناسب دادی چې له انگورو څخه پرته هر ډول شراب په هر نوم او په هره زمانه کې چې وي کله چې پکې نیشه وي نو حرام دي، د هغې لږ د ډېرو په شان دي، پر څښونکي يې حد جاري کېږي، طلاق يې واقع کېږي او پليتي (نجاست) يې سخت (غليظه) دی».^{۲۱}

نو شراب همغه دي چې عقل پټوي. ګډ وډ کوي او بې سده کوي يې، پدې باب کې له رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه زیات او مشهور احادیث نقل شوي او د هغه پدې جامعو ویناو کې د دې څرګندونه شوې چې هر هغه شی چې عقل خوماړوي او نشه کوي هغه حرام دی. په احادیثو کې د دغو شیانو د استعمال په څرنگوالي کې توپیر نه دی ذکر شوی، نو دې ته اعتبار نشته چې یو شی د اوبو په څیر وڅښل شي هغه حرام دی، بلکې هر هغه څه چې نشه ورکوي که هغه خوړل کېږي لکه افیون او یا يې دود تیريږي لکه چرس، هیروئین. دا او دې ته ورته څومره نیشه يې توکې چې د رسول الله صلی الله عليه وسلم په زمانه کې نه وو په وروسته عصرونو کې رامنځ ته شوي د دین علماوو د شرابو د حراموالي په حکم کې داخل کړي دي.^{۲۲}

^{۲۱}. وګوره: روائع البيان تفسير آيات الأحكام، محمد علي الصابوني ۱/ ۲۷۹

^{۲۲}. وګوره: (الفقه الاسلامي و ادلته، د. وهبه الزحيلي ۴/ ۴۴۶، زاد المعاد ابن القيم ۵/ ۶۶۲، نیل الأوطار الشوکاني ۷/ ۱۶۷، سبل السلام الصناعی ۲/ ۴۴۷، فقه السنة، سيد سابق ۲/ ۸۸، الفقه على المذاهب الاربعة عبدالرحمن الجزيري ۵/ ۲۲).

د مخدره توکو حراموالی

د (مخدره) کلمه له (الخدر) څخه اخستل شوې چې معنی یې کمزوري، تنبلي، سستي ده، په عربي ژبه کې ویل کیږي: خَدَرَتِ الرَّجُلُ - پښه کمزوري او سسته شوه، او (خَدَرَ الْعَضْوُ - غړی کمزوری شو) یعنې کله چې د بدن کوم غړی سست شي او حرکت نه شي کولی.^{۲۳} نو د لغوي تحقیق او څېړنې له مخې د نوموړې کلمې معنی د نورو ځینې معناو ترڅنګ د کمزوري (ضَعْف) سستۍ (الْفُتُور) تنبلي (الکسل) باندې څرخي، نو هغه څوک چې کوم مخدر مواد استعمال کړي لدغسې حالت سره مخ کیږي او د هغې په نتیجه کې د بې زړه توب بې غیرتۍ، حماقت، حیرانتیا او د شک پر خویونو باندې اخته کیږي.^{۲۴} لکه مخکې چې یې یادونه وشوه هغه دلایل چې د شرابو او نیشه وړکونکو شیانو پر حرمت باندې دلالت کوي، د مخدره شیانو پر حرمت باندې هم دلالت کوي؛ ځکه چې د هغې له امله هم په بدن کې بې سدي، عقل پټول، گډوډ کول او نور اړونده حالات رامنځ ته کیږي. علماء وايي: مخدره او نیشه کونکي توکي بیلابیل ډولونه لري اړونده ماهره خلک یې په بیلابیلو نومونو سره ایجاوي او پدې ټولو کې مشترک خاصیت د عقل پټول، بې سده کول او گډوډ کول دي او د دې ټولو مشترک حکم حراموالی دی؛ ځکه چې د هغې تاوان او ضرر موکد او باوري دی.^{۲۵}

د حدیثو په یو روایت کې ذکر شوي: عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: ((نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ كُلِّ مُسْكِرٍ وَمُفْتِرٍ)).^{۲۶} له ام سلمه رضي الله عنها څخه نقل شوي هغې ویلي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم له هر نشه کونکي او کمزوري کونکي څیز څخه منع کړي ده)). پدې حدیث شریف کې چې له (مُسْکِر - نشه کونکي) ترڅنګ د (مُفْتِر) لفظ هم ذکر شوی دی. ابن الاثیر رحمه الله د هغې په معنا کې ویلي: الْمُفْتِر: الَّذِي إِذَا شَرِبَ أَخْمَى الْجَسَدَ وَصَارَ فِيهِ فُتُورٌ، وَهُوَ ضَعْفٌ وَانْكِسَارٌ.^{۲۷} مفر هغه شی دی چې کله وڅښل شي نو بدن گرم کړي او پکې فتور پیداشي چې هغه کمزوري او شکستګي ده. په القاموس المحيط کې ذکر شوي: په عربي ژبه کې ویل کیږي: فَتَرَ جَسْمَهُ فُتُورًا: لَانَتْ مَفَاصِلُهُ، وَضَعْفٌ: بدن یې کمزوری شو په کمزوري سره: یعنې بندونه یې نرم شو او کمزوری شو.^{۲۸} او افتار هغه څه ته وايي چې په بدن کې وروسته له قوته کمزوري پیداکوي، همدارنګه وروسته له حرکت سکون او وروسته له کلکوالي سستوالی، وروسته له تکره والي تنبلي او کسالت رامنځ ته کوي او دا صفات په هغه چا کې پیداکړي چې کوم مخدر مواد استعمال کړي.^{۲۹} په اوسني عصر کې د فقهي نامتو متخصص دکتور وهبة الزحيلي رحمه الله وايي: له شپږو لومړنیو

^{۲۳}. وګوره: لسان العرب، مادة خدر (۴/ ۲۳۰) او مجلة البحوث الإسلامية، الرئاسة العامة للبحوث العلمية والإفتاء السعودية، ۲۳ / ۱۸

^{۲۴}. وګوره: مجلة البحوث الإسلامية، الرئاسة العامة للبحوث العلمية والإفتاء السعودية، جزء ۲۳، ص ۱۸

^{۲۵}. وګوره: الفقه الإسلامي وأدلته، وهبة الزحيلي ۷/ 444

^{۲۶}. سنن أبي داود رقم الحديث ۳۶۸۶ (حسن إسناده الحافظ ابن حجر في "الفتح" 10/ 44، ونقل المناوي في "فيض القدير" 6/ 338 عن الحافظ العراقي أنه صحيح إسناده).

^{۲۷}. وګوره: النهاية في غريب الحديث والأثر، ابن الأثير 3/ 408

^{۲۸}. وګوره: القاموس المحيط، فيروز آبادي ۴/ ۴۵۴

^{۲۹}. وګوره: مجلة البحوث الإسلامية، الرئاسة العامة للبحوث العلمية والإفتاء السعودية، جزء ۲۳، ص ۱۸

(هجري قمري) پيريو وروسته ټول نوي راپيداشوي مخدره شيان داسې حرام دي لکه شراب چې حرام دي؛ د دې لپاره چې عقل بې سده کوي او هغه خرابتياوې او تاوانونه پکې دي کوم چې په شرابو کې دي، بلکې له هغې يې تاوانونه زيات او فساد يې لوی دی؛ ځکه چې د اسلامي امت وگړو او ټولنو ته يې په مادي، روغتيايي او علمي ډگرونو کې ننګونه او ضرر خورا زيات دی او پدې کې هيڅ شک نشته چې اسلامي شريعت د فساد او تاوان شيان حرام گرځولي او هغه څه يې روا کړي چې واقعي خالص او راجح مصلحت او گټه پکې وي. او څوک چې د داسې مضرو شيانو په باره کې د کوم مصلحت او يا گټې گومان کوي، نو هغه خوشې وهم او دوکه ده. همدا لامل دی چې نړيوال سازمانونه د مخدره توکو پر منع او بنديز باندې اجماع او اتفاق لري. د هېوادونو هغه اجماع چې د دې کار پر بنديز باندې قايمه ده پدې کچه پر بل کوم کار باندې نه ده قايمه، چې له هرې ممکنې لارې د مخدره موادو د قاچاق مخنيوي کيږي، نيول شوي توکي تلف کيږي او قاچاقکيران يې پر بند او داسې نورو سزاگانو سره محاکمه کيږي.^{۳۰}

د الفقه على المذاهب الأربعة مؤلف عبدالرحمن الجزيري رحمه الله ذکر کړي: په يقيني توگه چې د دې ټولو نشه کونکو خيزونو استعمال حرام دی او بايد کوم شک کونکی پدې کې شک ونه کړي؛ دا ځکه چې زيات بدني تاوانونه او اړونده ډېرمفاسد رامنځ ته کوي: عقل خرابوي، بدن کمزوری او تباه کوي، نو دا هيڅ امکان نه لري چې شريعت دې داسې يو څه (شراب) حرام کړي چې د هغې تاوان د دې موجوده ځينې مخدره موادو پر نسبت کم وي. په همدې بنسټ د حنفي مذهب ځينې علماو ويلي: «ان من قال بخل الحشيش زنديق مبتدع- بيشکه څوک چې وايي چرس حلال دي هغه په دين کې نوي کارونه راپيدا کونکی زنديق دی».^{۳۱}

د حنفي فقه مشهور کتاب (ردالمختار) مؤلف الحنفی رحمه الله^{۳۲} ذکر کړي: ((ويحرم أكل البنج والحشيشة.. والأفيون لأنه مفسد للعقل ويصد عن ذكر الله وعن الصلاة.. من قال بخل البنج والحشيشة فهو زنديق مبتدع.. وإنه يكفر ويباح قتله))^{۳۳} د بنگو، چرسو او ترياکو خوړل حرام دي؛ ځکه چې دا شيان د سړي عقل فاسدوي او د الله تعالی له ذکر او لمانځه گرځونکي دي او څوک چې بنگ او چرس حلال بولي هغه زنديق او مبتدع دی. (او ځينو عالمانو ويلي) چې په حلال گڼلو يې کافر گرځي او مرگ يې روا کيږي.

امام ابن القيم رحمه الله په (زاد المعاد) کې وايي: «د شرابو په جمله کې هر نشه کونکی خيز داخل دی، که هغه مايع وي او يا جامد، که د خام شربت په شکل کې وي او يا په اور پوخ شوی وي او پدې کې د فاسق او فاجر مړۍ هم داخل ده يعنې چرس؛ ځکه چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم د صحيح او صريح نص له مخې حرام دي. هغه نص چې د هغې په سند کې کوم خلل او په متن کې يې څه اجمال نشته فرمايي: «كل مسكر خمر - هر نشه کونکی شی حرام دی»». او صحابه رضي الله عنهم چې د پيغمبر صلى الله عليه وسلم پر خطاب او مراد باندې تر ټولو زيات پوهه وو له هغوی څخه دا وينا ثابته ده چې شراب هغه دي چې عقل بې سده او خومار کړي... او که څه هم د رسول الله صلى الله عليه وسلم د دې لفظ (کل

^{۳۰}. وگوره: الفقه الاسلامي و ادلته، وهبة الزحيلي، 447/7

^{۳۱}. وگوره: الفقه على المذاهب الأربعة، الجزيري 36/5

^{۳۲}. محمد بن علي بن محمد بن علي بن عبد الرحمن الحنفي الحنفی د وفات کال ۱۰۸۸ هجري قمري.

^{۳۳}. وگوره: رد المختار ۶۷۸/۱

مسکر) لاندې ځينې مخدره مواد (لکه چرس) رانه شي لکن صحيح او صريح قياس چې پکې اصل او فرع له هرې وجهې مساوي وي د بيلابيلو نیشه کوونکو پر مساوات او برابري باندې حکم کوي.^{۳۴}

الصنعاني رحمه الله په سبل السلام کې ويلي: «بیشکه هغه چې لږ يې نشه ورکوي که څه هم نه څښل کيږي حرام دي لکه چرس. او که څوک وايي چې هغه مخدر (کمزوري کونکي دي) نه نشه کوونکي، نو دا عناد کول او حقايق نه منل دي. مصنف (د بلوغ المرام) ابن حجر رحمه الله ويلي: په يقيني توګه چرس هم د شرابو غوندي نشه او مستي ورکوي او که دا دعوه تسليم کړو چې نشه نه لري، نو پدې کې خو هيڅ شک نشته چې هغه کمزوري کوونکي او سستونکي دي لکه څرنگه چې د سنن ابي داود په روايت کې ذکر شوي: (نهى رسول الله عن كل مسكر ومفتّر - رسول الله صلى الله عليه وسلم له هر نشه ورکونکي او کمزوري کونکي شي له استعمال څخه منع کړې ده). الخطابي رحمه الله ويلي: المفتّر: هر هغه څښل کيدونکي شيان دي چې په غږو کې سستي، تنبلي او بي سدي رامنځ ته کوي. حافظ عراقي او شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله د چرسو په حرمت باندې اجماع رانقل کړې او داچې څوک يې حلال وگڼي نو کافر کيږي. او ابن البيطار رحمه الله ويلي: د چرسو قبایح او تاوانونه زيات دي چې ځينې علماوو له هغې څخه يوسل او شل ديني او دنياوي تاوانونه په گوته کړي دي او دهغې بد خوښه په افیون کې هم شتون لري بلکې په افیون کې له چرسو څخه زيات تاوانونه شته دي».^{۳۵}

که څه هم ځينې علماء لکه شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله وايي چې چرس څښونکى به د شرابي غوندې په درو باندې وهل کيږي،^{۳۶} لکن ځينې علماء د چرسو او نورو جامدو مخدراتو استعمالونکي لپاره د تعزير^{۳۷} سزا لازم گڼي دکتور وهبة الزحيلي رحمه الله ويلي دي: «له مايعو شيانو څخه علاوه جامد شيان لکه بنگ، چرس او افیون چې په استعمال سره يې عقل زایل کيږي، تاوان او ضرر يې ثابت دی، پداسې حال کې چې په اسلام کې ځان ته تاوان او بل ته تاوان رسول نشته دی (لاضرر ولاضرار فى الاسلام)، خو د دې شيانو په استعمال کې حد نشته؛ ځکه چې د شرابو په کچه مستي او خوشحالي نه راوړي او نه يې په لږو سره ډېرو ته بلنه کيږي، بلکې تعزير پکې دی؛ د دې لپاره چې دا شيان تاوان لري او د دې حديث له مخې چې: (نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم عن كل مسكر ومفتّر - رسول الله صلى الله عليه وسلم له هر نشه کونکي او له هغه څه منع کوي چې بدن کمزورى کوي او غړي سستوي)».^{۳۸}

همدارنگه نوموړى عالم وايي: فقهاء پدې متفق دي چې څوک بې له عذره (د درملنې له اړتيا څخه پرته) کوم مخدر شى استعمال کړي، د هغې لپاره تعزير (اړونده لازمه سزا) ده، که هغه يې پر رټلو،

^{۳۴}. وگوره: زاد المعاد في هدى خير العباد، ابن قيم الجوزية ۶/ ۶۶۲- ۶۶۴.

^{۳۵}. وگوره: سبل السلام شرح بلوغ المرام، الصنعاني ۱۱/ ۴۸.

^{۳۶}. وگوره: الفتاوى الكبرى، ابن تيمية ۳/ ۴۳۰.

^{۳۷}. تعزير په لغت کې منع کيدونکي شي ته ويل کيږي او په اصطلاحي مفهوم کې هغه نا ټاکلې سزا ته ويل کيږي چې قاضي يا حاکم يې د مجرم د جنايت او حالاتو سره برابر هغه ته ورکوي لکه د وهلو او يا خبرو له لارې تاديې، بندي کول، مالي تاوان اخستل او داسې نور. وگوره: الفقه الاسلامي وادلته، وهبة الزحيلي، ۷/ ۵۱۴- ۵۱۵.

^{۳۸}. وگوره: الفقه الاسلامي وادلته، وهبة الزحيلي ۷/ ۴۳۷.

وهلو، بندي کولو، د خلکو پر وړاندې اعلانولو، مالي غرامت او داسې نورو سره وي، هره کومه سزا چې قاضي او يا حاکم يې ورته تجويز کوي؛ د دې لپاره چې نور خلک ورڅخه عبرت واخلي او څوک هم د جرم او ناروا شيانو په کولو سره جرات ونه کړي.

حنفي او مالکي فقهاوو دا روا گڼلې چې دغسې تعزير کيدای شي وژنه هم وي، چې هغې ته سياسي وژنه ويل کيږي، کله چې حاکم پکې مصلحت وگوري او د جرم نوعيت د وژنې موجب وي، لکه داچې يو څوک په تکرار سره د نشه يې يا مخدره موادو کار ترسره کوي (او خپل عادت يې گرځولی وي) يا داچې د هغې له امله په جرمونو کې اخته وي، يا د لواطت او يا قتل په کارونو کې ملوث وي. نو پدغسې حالاتو کې د روږدي کس وژنه د ځينې معاصرو هغو مفتيانو لپاره دليل دی کومو چې د داسې يو قانون مشروع گرځولو وړانديز کړی چې د هغې پر بنسټ د مخدره موادو استعمالونکي او يا معامله کوونکي په دار ځړولو سره اعدام شي، چې پدغسې کړنلاره کې به د مخدره موادو سوداگرو، قاچاق کبرو او د هغې استعمالونکو لپاره پوره عبرت او درس اختسنه وي.^{۳۹}

د سگرت څکونې په اړه وهبة الزحيلي رحمه الله ويلي: ځينې علماء سگرت څکول هم حرام قطعي بولي؛ ځکه چې له خبائثو (چټلو شيانو څخه دي...) او د دې لپاره چې د څکونکي بدن ته بيلابيل صحي تاوانونه رسوي، د کورنۍ د فقر لامل گرځي او په مال کې د اسراف کولو وعيد ورباندې مرتب کيږي، لکن واقعيت دادی چې د سگرت څکولو مرتبه له کراهيت او يا له تحريمې کراهيت څخه کمه نه ده، خو په هغه صورت کې قطعي حرام دي چې کله د څکونکي ځان او يا مال ته ضرر او تاوان رسوي، يا داچې د ځان او يا د عيال د خوړو (روزی)، لپاره مال ته اړتيا لري (هغه مال چې دی پرې سگرت پيږي) او يا داچې د ځان او يا د ماندینۍ او عيال جامو ته يې اړتيا وي.^{۴۰}

ننۍ زمانه چې پکې د قيامت له وړو علامو څخه بيلابيله علامې او فتنې رابرسيره شوي، له هغې څخه يې يوه هم د نيشه يې او مخدره موادو په استعمال او کارو بار کې د مسلمانانو بې پرواهي، د شرابو او مخدره توکو بيلابيلو ډولونو ته غير اصلي نومونه ورکول او هغه حرام نه گڼل دي لکه څرنگه چې په يو حديث شريف کې ذکر شوي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «لَيْشْرِينَ أَنْاسٌ مِنْ أُمَّتِي الْخَمْرُ يُسْمُونَهَا بَغِيرَ اسْمِهَا».^{۴۱} خامخا (په وروستنيو زمانو کې) زما له امت څخه ځينې خلک شراب څښي چې له هغې څخه پرته په نورو نومو به يې يادوي.

همدارنگه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَجِلُّونَ الْحَرَ وَالْحَرِيرَ وَالْخَمْرَ وَالْمَعَارِفَ وَلَيَنْزِلَنَّ أَقْوَامٌ إِلَى جَنْبِ عِلْمٍ يَزُوحُ عَلَيْهِمْ بِسَارِحَةٍ لَهُمْ يَأْتِيهِمْ يَغْنِي الْفَقِيرَ لِحَاجَةٍ فَيَقُولُونَ ارْجِعْ إِلَيْنَا عَدَا فَيَبْتَلِيهِمُ اللَّهُ وَيَضَعُ الْعِلْمَ وَيَمْسَخُ آخِرِينَ قَرْدَةً وَخَنَازِيرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ».^{۴۲} زما په امت کې به داسې قومونه وي (په وروسته زمانو کې) چې زنا به حلاله گڼي، د ورينيمو جامې به سپړيو ته روا کوي، شراب او د ټنگ ټکور

^{۳۹}. وگوره: الفقه الإسلامي وأدلته، وهبة الزحيلي ۷/ ۴۵۰-۴۵۱.

^{۴۰}. وگوره: الفقه الاسلامي وأدلته، وهبة الزحيلي ۷/ ۴۳۸-۴۴۰.

^{۴۱}. مسند احمد

42. البخاري

آلات به روا بولي. لدوی څخه به داسې خلك هم وي چې د يو اوچته غره په اړخ كې به مېشت شي، د بېگا په وخت كې به دوی ته خپله (د گډو بزو) هغه رمه ورگرځي چې د سبا په وخت كې (د شپونكي په واسطه) څر ته وتلې وي. دغه مهال به يو فقير سړی ورته د سوال او اړتيا پوره كولو لپاره راشي، نو دوی به ورته ووايي مونږ ته سبا راشه! خو الله تعالى به يې پر هماغه شپه كې تباه كړي (سبا ته به پاتې نه شي) او هغه غر (او وداني) به هم پرې راوغورځوي. او نور ددغسې عملونو والا خلك به تر ورځ د قيامته پورې بيزوگان او سرکوزي وگرځي.^{۴۳}

نو بايد چې يو مسلمان له هر ډول نشې او د هر هغه خيز له استعمال څخه په كلكه ډډه وكړي چې د عقل د خوماريدو، بدن او غړو د كمزورۍ، سستۍ او تنبلۍ لامل گرځي، څښونكي او استعمالونكي يې په وهم، خيال او اپلتيو ويناو كې .. اخته كيږي. او په حقيقت دغسې صفات پيدا كوونكي شيان كه په هر شكل او هر نوم سره وي په شريعت كې دا ټول حرام دي - لكه څرنگه چې يې مخكې دلايل ذكر شول- او لكه څرنگه چې شرابو ته په احاديثو كې (أَمْ الْخَبَالُ - د چټليو او گناهونو مور او سرچينه ويل شوي ده) نو له هغې نه علاوه هغې ته ورته نشه يې شيان هم د گناهونو زېږندويه او شيطاني اعمال دي چې څښونكي او استعمالونكي يې د شرابو د حراموالي په حكم او د هغې تر وعيد او سزا لاندې راځي، الله تعالى فرمايي: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ» (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْبَغْضَاءُ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَبِصُدُكُم عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ).^{۴۴} - ای مومنانو بېشكه چې شراب او قمار او بتان او غشي (د فال) دا ټول د شيطان پليت كارونه دي، نو ځان ورڅخه وساتئ د دې لپاره چې كامياب شئ. يقيا چې شيطان غواړي په شرابو او قمار سره ستاسې ترمنځ دښمني او كينه واچوي او د الله تعالى له ذكر او لمانځه نه مو واړوي، نو ايا تاسې به لدې څخه منع شئ؟).

له جابر رضي الله عنه نه روايت دی چې يو سړي له پېغمبر صلى الله عليه وسلم نه پوښتنه وكړه: ايا هغه شراب چې زموږ په سيمه كې له جوارو جوړيږي او خلك يې څښي ايا هغې ته دا ويل كيږي چې نشه وركونكي او حرام دي؟ هغه وفرمايل: هو، هر نشه كونكي خيز حرام دی او د الله تعالى دا وعده ده چې څوك نشه كونكي خيز وڅښي نو په دوزخ كې به د (الْخَبَال) له خټې څښاك وركوي، صحابه و وويل: ای د الله پېغمبره! د (الْخَبَال) خټه څه شی دی؟ هغه وفرمايل: د دوزخيانو ځولې او يا د هغوی وينې او زوې دي.^{۴۵} او په بل روايت كې راغلي چې: «كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، إِنَّ عَلَى اللَّهِ عَهْدًا لِمَنْ شَرِبَ الْمُسْكِرَ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ طِينَةِ الْخَبَالِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».^{۴۶} هر نشه كونكي شی حرام دی او د الله تعالى دا وعده ده څوك چې نشه كونكي خيز وڅښي د قيامت په ورځ به د (الْخَبَال) له خټې څخه ور وڅښي.

^{۴۳}. حافظ ابن حجر رحمه الله ذكر كړي: بيزوگانو او خنزيرانو ته ددې خلكو اوختل (او مسخه كيدل) به يا حقيقي وياو يا داچې دا كنايه ده د هغوي د اخلاقو له تغير او بدلون څخه وگوري. فتح الباري ۵۱۱۰

^{۴۴}. المائدة ۹۰-۹۱

^{۴۵}. مسلم

^{۴۶}. صحيح ابن حبان

د بنگو او کوکنارو د کرهڼې حراموالی

۱- رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمايلي: «مَنْ حَبَسَ الْعَنْبَ أَيَّامَ الْقِطَافِ حَتَّى يَبِيعَهُ مِنْ يَهُودِيٍّ أَوْ نَصْرَانِيٍّ، أَوْ مِمَّنْ يَتَّخِذُهُ خَمْرًا، فَقَدْ تَقَحَّمَ النَّارَ عَلَى بَصِيرَةٍ».^{۴۷} څوک چې د انگور کتايي په ورځو کې هغه وساتي د دې لپاره چې (وروسته يې) پر کوم يهودي او يا نصراني باندې وپلوري (خرڅ کړي) او يا پر هغه چا چې شراب ورڅخه جوړوي، نو بيشکه چې په ليدلو کتلو (بصيرت) سره يې ځان اور ته وغورزاوه.

په يو بل روايت کې چې ابن عباس رضي الله عنهما ته منسوب شوی هغه وايي: «مَنْ حَبَسَ الْعَنْبَ أَيَّامَ الْقِطَافِ حَتَّى يَبِيعَهُ مِمَّنْ يَتَّخِذُهُ خَمْرًا، فَقَدْ تَقَحَّمَ النَّارَ» څوک چې انگور د هغې د حاصل او فصل اخستني په ورځو کې وساتي (او وروسته کړي) خو يې پر هغه چا وپلوري چې شراب ورڅخه جوړوي، نو اور ته يې ځان وغورزاوه.

د کتور وهبة الزحيلي صاحب ويلي: د بنگو بوټي، القات^{۴۸} او هر هغه څه چې د افیون، هيروين، کوکايين او داسې نورو مخدره موادو شيره او پوډر ورڅخه راويستل کيږي دا ذکر شوی حديث يې د کرهڼې پر حرمت باندې صريح دليل دی.^{۴۹}

ځينې علماوو ويلي پر هغه چا انگور خرڅول چې شراب ورڅخه جوړوي دا ذکر شوي روايتونه د دې کار په حرمت باندې ښکاره دلايل دي؛ نولدي امله دا يو سخت و عید دی او که څوک قصدا (سره د پوهې) دا کار کوي، نو په اجماع سره يې حرام کار وکړ او که سره له قصد او پوهې نه وي، بلکې شک پکې وي، نو کراهيت لري؛ دا ځکه چې پدې سره د گناه په کار کې مرسته کول دي لکه څرنگه چې د ټنگ ټکور سامان خرڅول او اخستل هم حرام دي، همدارنگه پر کافرانو او بغاوت کوونکو باندې اسلحې او د سپرلې څاروي خرڅول هم حرام دي کله چې يې د مسلمانانو پر ضد استعمالوي.^{۵۰}

انگور چې يوه مهمه مېوه او نعمت دی پر هغه چا يې پلورل حرام دي چې شراب ورڅخه جوړوي، يا د دې بوټي د ميوې کتايي د دې لپاره وروسته کول چې د شرابو لپاره اخستونکي يې راشي داسې کار حرام دی، نو چرس او کوکنار کرل به ولې نه وي حرام پداسې حال کې چې اصلا يې کرل د اړونده نښه يې توکو جوړولو په خاطر دي او دا خو معلومه خبره ده چې د افیون د نرخ زيات والی لدې امله دی چې هيروين ورڅخه جوړيږي.

۲- د بنگو بوټی او کوکنار د دې غرض لپاره کرل چې د هغې مخدر مواد (چرس او افیون) راويستل شي او خلک يې واخلي او سوداگري پرې وشي، دا پر گناه باندې رضایت دی او پر گناه باندې رضایت گناه ده؛ ځکه چې د يو ناروا کار په زړه کې بد گڼل او له هغې سره بغض کول په هر حال کې پر مسلمان باندې فرض دي؛ لکه څرنگه چې په حديث کې راغلي چې يو څوک بد کار په زړه کې هم بد ونه گڼي، نو د

^{۴۷} المعجم الاوسط ۵/ ۲۹۴

^{۴۸} دا يو بوټی دی چې په حبشه او يمن کې کرل کيږي او د نشي په موخه ژول کيږي.

^{۴۹} وگوره: الفقه الاسلامي وادلته، وهبة الزحيلي ۷/ 449

^{۵۰} وگوره: سبل السلام، 4/ 139

هغه په زړه کې د وري (يا سپينلي) دانې په اندازه ايمان نه پاتې کېږي.^{۵۱}

۳- د کوکنارو او چرسو په کرهڼه سره د مسلمان امير د امر مخالفت هم دی؛ دا ځکه چې په اسلامي هېواد او ټولنه کې مسلمانان پدې مکلف دي چې د حاکم او رهبري مقام لخوا د هغه قانون او دستور پيروي وکړي چې د الله تعالی اود هغه د رسول صلی الله عليه وسلم او د مسلمانانو د اجماع مخالفت پکې نه وي، نو پدغسې قانون پلې کولو او عملي کولو کې د حاکم پيروي لازم او فرض ده.^{۵۲}

د مخدره توکو د سوداګرۍ حراموالی

لکه څرنګه چې د نشه یې او مخدره توکو استعمال او د هغې د بوټو او فصل کرل حرام دي، همدارنګه یې سوداګري او ګټه هم حرامه ده:

۱- الله تعالی فرمایي: «وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ»^{۵۳} - او تاسې په خپلو کې یو د بل مال په ناحقه مه خورئ!». یعنې دا چې نه دي اخلی او نه دي بدلوي ځینې له تاسې د بل چا مال په باطل سره. د دې وضاحت داسې دی: که یو مسلمان له بل څخه مال لاس ته راوړي، نو په معاوضه کې به حلال مال ورکوي، همدارنګه یو څوک چې پر بل انسان باندې یو شی پلوري هغه به جایز او روا وي. پداسې حال کې چې د نیشه یې او مخدره موادو د پیر او پلور په معامله کې د یوه لوري معاوضه (نیشه یې او مخدره توکی) حرام جنس دی.

۲- رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایي: «لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ، حُرِّمَتْ عَلَيْهِمُ الشُّحُومُ فَبَاعَوْهَا وَأَكَلُوا أَثْمَانَهَا، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا حَرَّمَ أَكْلَ شَيْءٍ حَرَّمَ ثَمَنَهُ»^{۵۴}. الله تعالی پر یهودو باندې لعنت کړې دی؛ ځکه چې پر هغوی واړدې حرامې وې، نو هغه یې خرڅولې او د هغې پیسې به یې خوړلې. همدارنګه رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایلي: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا حَرَّمَ شَيْئًا حَرَّمَ ثَمَنَهُ»^{۵۵}. بېشکه الله تعالی چې کله یو شی حرام کړی دی، نو د هغې پیسې یې هم حرامې کړي دي.

۳- د مخدره موادو معامله د ظلم، شکونې، غلا او داسې نورو په څیر ده؛ ځکه پدې کې انسان ته ضرر رسیږي، بلکې دواړه لوري (اخستونکی او خرڅونکی) متضرر کېږي، او پدغسې معاملاتو کې پرته له تیر ایستني او دوکې ورکولو بل څه نه وي.

۴- د مخدره موادو ګټه له حرامې لارې لاس ته راوړل کېږي لکه جواړي اوقمار او یا لکه د حرامو معاملاتو په څیر لکه سود او شراب (چې حکم یې روښانه دی او مخدره موادو ته یې هم حکم شامل دی) او لدغسې معاملاتو لاس ته راوړل شوې پیسې د غلاء له لارې لاس ته راوړل شوي مال په څیر دي، برابره ده چې د خاوند له پلوه یې د نفس خوښي وي او یا نه وي.

^{۵۱}. مسلم

^{۵۲}. وګوره: الفقه على المذاهب الأربعة، الجزيري ۴۰/۵

^{۵۳}. البقرة ۱۸۸

^{۵۴}. مسند احمد

^{۵۵}. سنن الدار قطني، مصنف ابن ابي شيبة

۵ - جمهورو فقهاو ویلي: کله چې انگور پر هغه چا پلورل چې شراب ورڅخه جوړوي او پدغسې حالت کې یې پیسې حرامې گرځي، که یو مسلمان پر داسې چا باندې اسلحه پلوري چې مسلمان پرې وژني، د دې ډول بېې پیسې حرامې دي، همدارنگه د ورینمو جامې چې کله پر کوم نارینه پلورل کیږي د دې لپاره چې هغه یې اغوندي، د دې بېې پیسې هم حرامې دي. نو د دې معاملاتو په څیر د مخدره موادو خرڅول چې اصلي موبنه او هدف یې نشه او د الله تعالی په نافرمانۍ کې اختل کیدل دي په طریق اولی د هغې د سوداگرۍ له لارې راوړل شوی پیسې حرامې دي. بلکې مخدره مواد په خپل ذات کې حرام شی دی، نو د دې د گټې حرمت د نوموړو حلالو شیانو (لکه انگور، اسلحه) له حرمت څخه زیات دی.^{۵۶}

وهبه الزحيلي رحمه الله ویلي: «د مخدره موادو پیر پلور، قاچاق کول او د هغې لپاره بازار موندل دا ټول حرام دي؛ ځکه چې په اسلامي شریعت کې وسائل د مقاصدو حکم اخلي او هغه څه چې د حرامو لپاره وسیله وي د هغې مخنیوی فرض دی، پدې معامله کې چې کله سوداگر د نیشه یې او مخدره موادو د خپرولو، رایجولو او استعمالولو لارې چارې خلکو ته آسانوي، نو پیسې او گټه یې حرامه ده...»^{۵۷}

حرامخوري او د آخرت سزا

لکه چې مخکې یې یادونه وشوه د نشه یې لپاره په دوزخ کې د الخبال خټې څخه خوراک ورکول دي. دا د هغه چا سزا شوه چې نشه یې او یا مخدره مواد استعمالوي او هغه خلک چې د مال لاس ته راوړلو په خاطر یې کرهڼه، سوداګري، او یا نور کاروبار کوي - د شرعي دلایلو په رڼا کې - د هغوی اخروي سزا داده چې په دوزخ کې به یې غوښې سوځي، رسول الله صلی الله علیه فرمایلي: «وَمَنْ بَيَّتَ لَحْمَهُ مِنْ سُخْتٍ، فَلَنَارُ أُولَى بِهِ»^{۵۸} او د چا چې غوښه پر حرامو راغټه شي، نو د دوزخ زیات وړ دی (چې پکې داخل شي).

ددغه سخت وعید په وړاندې به هغه خلک څه کوي د چا غوښه چې له سود، جوارۍ او مخدره موادو د گټې وټې له پېسو څخه رالویه شوي وي؟

یو عقلمند مسلمان به هیڅکله پداسې کار باید همیشوالی ونه کړي چې کله یې له بدې پایلې او بد انجام څخه خبر شي، بلکې دې ته به ترجیح ورکړي چې هغه کار پرېږدي که څه هم - ظاهراً - د هغې پرېښودل ورته ستونزمن ښکاري. د مسلمان له شان سره دا نه ښایږي چې د بل چا په تباهی او بربادۍ کې د خپل ځان هوساینه کوي. په باوري توګه که یو څوک د بل چا تباهي غواړي، نو دهغه تباهي او بربادي حتمي ده. او یو څوک چې د نورو په کړاو کې خپل مړښت غواړي، نو پوهه دي شي چې هیڅکله به مړ نه شي.

ایا د اسلامي امت بچیانو ته په خپلو اسلافو کې بیلګه او قدوه نشته، هغه اسلاف چې د نفس پاکۍ، ایثار او قربانۍ او نورو غوره خویونو په هر میدان کې مخکښان وو؟ هغو چې کله یې د شرابو د حراموالي حکم واورید، نو سمدستي یې هغه چپه کړل او د هغې لوښې یې مات کړل...

^{۵۶}. وګوره: الفقه على المذاهب الأربعة، الجزيري ۵/ ۳۹-۴۰.

^{۵۷}. وګوره: الفقه الاسلامی و ادلته، وهبة الزحيلي، ۷/ ۴۷.

^{۵۸}. المعجم الاوسط للطبراني.

ايا د نني عصر ميرمنو او زنانو ته زموږ د اسلافو پر هغو بيبيانو او زنانو کې ښه بيلگه نشته چې کله به يې سهار مهال د کار وکسب لپاره د کورنۍ سړي (مېړونه او اولادونه) له کوره وتل، نو داسې توصيه به يې ورته کوله: «اتقوا الله فينا لا تطعمونا الحرام، فإنا نصبر على الجوع، ولا نصبر على الحرام- وفي لفظ - فإنا نصبر على الجوع ولا نصبر على النار».^{۶۰} زموږ په باره کې له الله څخه وويړېږئ! موږ ته حرام مه راوړئ، بيشکه چې موږ پر لوږه باندې صبر کولای شو، خو پر حرامو باندې صبر نشو کولای او يا به يې داسې ويل: موږ پر لوږه باندې صبر کولای شو، لکن په اور باندې صبر نشو کولای.

بايد چې يو مسلمان پدې وعيد باندې کلک باور ولري چې د حرام مال خوړل که هغه د هرې لارې څخه وي (لکه سود، جواړي، غصب، خيانت، د نشته يې او مخدره توکو معاملات) د دې ټولو انجام دوزخ ته تلل دي او هغه غوښه چې په حرامو رالويه شي په اور به سوځي، نو په کار ده چې يو مسلمان په خپل کارو کسب کې تجديد نظر وکړي، په حلالو گټلو کې ځان بوخت کړي او که حرام يې خوړلي وي په حقه ورڅخه توبه وباسي، څو يې په ژوند کې برکت او خوشحالي راشي او د آخرت له سزا څخه بچ شي.

له حرامو صدقه نه قبلدل

په قرآن او حديث کې دا د لمر په څير روښانه ده چې کله له يو حرام شي څخه پيسې لاس ته راوړل شي، نو له هغې څخه صدقه او خيرات هم نه قبلېږي او نه د الله تعالی ته د قربت په لارو کې منل کېږي، لکه مسجد جوړونه، حج کول او داسې نور، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ فَقَالَ: {يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} [المؤمنون: ۵۱] وَقَالَ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ} [البقرة: ۱۷۲] ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبَّ يَا رَبَّ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَكْسَبُهُ حَرَامٌ، وَغَدْيُ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابَ لِذَلِكَ».^{۶۱} ای خلکو الله پاک دی او نه قبلوي مگر پاک شی او بيشکه چې الله تعالی مومنانو ته پر هغه څه امر کړی چې پیغمبرانو ته يې امر کړی دی (چې ای پیغمبرانو له پاکو شيانو خوراک کوئ او نیک کارونه کوئ، بيشکه زه پر هغه څه ښه پوه یم چې تاسې يې کوئ).^{۶۲} او الله تعالی فرمايلي دي: «ای مومنانو خوراک کوئ له هغو پاکو شيانو چې ما د هغې روزې درکړې ده».^{۶۳} بيا رسول الله صلى الله عليه وسلم د يو سړي يادونه وکړه چې اوږد سفر به وکړي، بېرسر او گرد جن به شي، لاسونه به آسمان طرف ته پورته کړي وايي به چې: ای ربه! ای ربه! پداسې حال کې چې خوراک به يې حرام وي، څښاک به يې حرام وي، گټه به يې حرامه وي او په حرامو به لوی شوی وي، نو څرنگه به يې سوال قبول شي».

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: «وَلَا يَكْسِبُ عَبْدٌ مَالًا مِنْ حَرَامٍ، فَيَنْفِقَ مِنْهُ فَيَبَارِكَ لَهُ فِيهِ، وَلَا يَنْصَدُقُ بِهِ فَيَقْبَلَ مِنْهُ، وَلَا يَتْرُكُ خَلْفَ ظَهْرِهِ إِلَّا كَانَ زَادَهُ إِلَى النَّارِ، إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَمْحُو السَّيِّئَ بِالسَّيِّئِ، وَلَكِنْ

۵۹. وگوره: تعليق شيخ عبد الفتاح ابو غدة على: رسالة المسترشدين للامام الحارث المحاسبي، ص ۱۵۳

^{۶۰} مسند احمد

^{۶۱} المؤمنون ۵۱

^{۶۲} البقرة ۱۷۲

يَمْحُو السَّيِّئَ بِالْحَسَنِ، إِنَّ الْخَبِيثَ لَا يَمْحُو الْخَبِيثَ».^{٦٣} يو بنده چې کوم مال په حرامو سره لاس ته راوړي او بيا ورڅخه نفقه کوي، نو په هغې کې هېڅ برکت نشته او نه يې ورڅخه صدقه منل کيږي او که له ځانه وروسته يې پرېږدي، نو دوزخ ته به يې توبه وي. بيشکه الله عزوجل بدي پر بدي لمنځه نه وړي، لکن بدي په نيکۍ سره لمنځه وړي او بيشکه چټل شي په چټل باندې نه محوه کيږي.

په يو حديث شريف کې راغلي ابوهريرة رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «کله چې يو سړی د پاکيزه توبې سره له کوره د حج په نيت را ووځي د سورلۍ په رکاب کې پنبه کيږدي او داسې ووايي: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ - زه حاضريم، اى الله زه ستا د عبادت لپاره تل او بيا بيا حاضر يم»، نو له اسمان څخه ورته يو او از کونکى (ملک) آواز وکړي: «لَبَّيْكَ وَسَعْدِيكَ، زَاذِكَ حَلَالٌ، وَرَاحِلَتُكَ حَلَالٌ، وَحَجُّكَ مَبْرُورٌ غَيْرُ مَازُورٍ - ستا د عمل منلو ته حاضر يو او ته هميشه نېکبخته اوسه! ستا توبه حلاله ده، سورلۍ دې حلاله ده، حج دې مقبول او بې نقصانه دى». او کله چې يو سړی له ناپاکۍ توبې او حرام مال سره د حج په اراده راووځي د سورلۍ په رکاب کې پنبه کيږدي او دا آواز وکړي: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ - ستا بلنې ته په ځواب ورکولو اى الله! زه ستا د عبادت لپاره تل او بيا بيا حاضر يم»، نو له آسمان څخه ورته آواز کوونکى (ملايک) آواز وکړي: «لَا لَبَّيْكَ وَلَا سَعْدِيكَ، زَاذِكَ حَرَامٌ، وَنَفَقَتُكَ حَرَامٌ، وَحَجُّكَ غَيْرُ مَبْرُورٍ - ستا دغه ځواب او حاضريدل نشته او نه ته نېکبخته يې. ستا توبه حرامه ده، ستا د لگښت مال حرام دى او حج دې مقبول نه دى».^{٦٤}

بايد چې د کوکنارو او چرسو کرونده گر، د هغې توليدونکي او سوداگر او د د هر زاز نشته يې توکو کارمندان او سوداگر دې حقيقت ته پاملرنه وکړي، لدغسې ناروا کارونه څخه ډډه وکړي چې مال يې پرې حراميږي، عملونه يې برباد گرځي، صدقې او خيراتونه يې نه قبلېږي، او د دوزخ له اور سره مخ کيږي.

^{٦٣} . مسند احمد
^{٦٤} . المعجم الکبى، والمعجم الاسط للطبراني

د نشه يي او مخدره توکو هر اړخيز تاوانونه

قرآن کریم چې الله تعالی د بشریت د لارښوونې، ژرغونې او کامیابۍ لپاره رالېږلی دی، د هغې په ښوونو او تعلیماتو کې یو هم د شرابو او نورو مضرو شیانو څخه ځان ساتنه ده. شراب د نشه يي او مخدره توکو په سر کې راځي او د هرې گناه جرړه او اصل بلل کېږي، د هغې د حراموالي او خباثت په اړه الله تعالی فرمایي: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجَسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ»^{۹۰} «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجَسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ»^{۹۰} ای مومنانو بېشکه چې شراب او قمار او بتان او غشي (د فال) دا ټول د شيطان پلټ کارونه دي، نو ځان ورڅخه وساتئ د دې لپاره چې کامياب شئ. يقيا چې شيطان غواړي په شرابو او قمار سره ستاسې ترمنځ دښمني او کينه واچوي او د الله تعالی له ذکر او لمانځه نه مو واړوي، نو ايا تاسې به لدې څخه منع شئ؟»^{۹۰} دا څرنگنده او هر چالره معلومه ده چې نشه يي او مخدره مواد بې شمېره تاوانونه او اغيزې لري او هغه څوک چې پدې مصيبت او بلا اخته شي، نو په حقيقت کې د يو داسې حرام کار مرتکب وگرځي چې په شريعت کې حرام او ناروا دی او له امله يې د الله تعالی له ذکر، لمانځه او نورو فرايضو او وجايبو څخه اړول کېږي، همدارنگه کله ناکله د لويو حرامو مرتکب گرځي لکه ځان وژنه، بل وژنه، غلا او داسې نور.

يو نشه يي شخص په ټولنه کې پر خلکو باندې بوج گرځي، خپلې کورنۍ ته غم او پريشاني راوړي، په چاپيريال کې د تخريبي کارونو مرتکب کېږي، خاصو او عامو ملکيتونو لره اذيت رسونکي او تباه کوونکي جوړېږي. همدارنگه په اقتصادي ډگر کې ځان، کورنۍ او ټولنې تاوان رسوي.

ټولنيزي او اقتصادي اغيزې:

۱. د نشه يي او مخدره توکو روږدي چې د خپل هوس مړولو په خاطر کوم مال لگوي لومړی يې د خپلې کورنۍ اقتصاد خرابوي، چې کله ناکله داسې کورنۍ پور اخستنې ته اړ کېږي او د فقر او بې چارگۍ په پر مصيبت باندې اخته کېږي. او دويم د ټولنې د اقتصاد په پرمختگ کې خنډ واقع کېږي.

۲. روږدي کسان داسې کارونه ترسره کوي چې د ټولنې له ارزښتونو سره منافات لري، د مثال په توگه: د غلا او دوکې په کارونو کې اخته کيدل، د شرم او بې حيايي په کارونو او د ټولنې د آدابو خلاف کارونو کې مشغوليدل.

۳. له ټولنيز اړخه هغه کورنۍ چې پکې پلار يا مور په نشه يي يا مخدره توکو باندې روږدي وي دغه بد عادت د هغوی اولاد او راروان نسل ته سرايت کوي. او د دغسې کورنۍ ماشومان له نيکې بيلگې او ښه نمونه مشرانو څخه بې برخې کېږي.

^{۹۰} المائدة ۹۰ - ۹۱

۴. یو شمېر څېړنو دا ثابته کړې چې په کومې کورنۍ کې پلار یا مور معتاد وي په هغې کې د طلاق واقع کیدل زیات وي، همداراز په کورنۍ کې دښمنۍ، ستونزې او بیلابیلې بدې پیښې راولاړېږي.
۵. د مخدره موادو کارو بار او خپریدل په ټولنه کې د ځینې ټولنیزې بنسټیزو آفتونو او ناروغیو لامل دی لکه: رشوت، غلا، خیانت، بې حیايي او داسې نور.^{۶۶}
۶. د اسلام دښمنان چرس او نور مخدره مواد د مسلمانانو ځوانانو ترمنځ رایج کوي، ترڅو د هغوی ځواني، سپړتوب او زورتیا ختمه شي، عقلونه یې کمزوري شي او بالاخره اسلامي امت د تخلف او وروسته پاتې کیدو په کنده کې د همیش لپاره پاتې شي، بهرني او یرغلگر ځواکونه پرې غالبه شي.^{۶۷}

روغتیايي اغیزې:

دا یو حقیقت او واقعیت دی چې د نیشه یې او مخدرو توکو ټول انواع یې بیلابیل صحي تاوانونه لري، د عقل د بې سده کیدو، د بدن د کمزوري کیدو، د غړو سستیدو او داسې نورو لامل ګرځي چې په لاندې نکاتو کې د نوموړو توکو اړونده مهمو ډولونو بیلابیل روغتیايي تاوانونه ذکر شوي دي:

۱- شراب او الکول:

د شرابو او الکولي موادو سمدستي اغیزې او تاوانونه پدې توګه دي:

۱. په ذهني تمرکز کې کمښت، بې هوشي، له یاده وتل او د حافظې کمزوري کیدل، حرکي ستونزې، د دماغي فعالیتونو کمښت او خفګان.
۲. یوه سلنه الکول ددې باعث کیږي چې د انسان زړه په یوه دقیقه کې (۱۰ ضربانه) ته لوړ شي. د الکولو څښاک په تداوم سره د شریانونو بندښت په ځانګړي ډول د اکلیلې شریان بندښت رامنځته کوي کوم چې زړه ته د غذا رسولو دنده پر غاړه لري چې په پایله کې د زړه د سکتې سبب کیږي.
۳. اوسنیو څېړنو ثابته کړې ده چې د انسان ماغزه له مختلفو مرکزونو څخه جوړ شوي دي، د ماغزو پورتنی مرکزونه دنده لري ترڅو اراده، په ځان باور او ټولنیز سلوک کنټرول کړي او د ماغزو لاندیني مرکزونه عقلي او فکري دندې ترسره کوي. خو د الکولو د استعمال له امله د اعصابو د سیستم مختلف مرکزونه اغیزمن کیږي.
۴. الکول وینه تخریبوي، د شرابي شخص بدن ته په کافي اندازه اکسیجن نه رسېږي او د سروکرویاتو د اختناق سبب کیږي چې په نتیجه کې یې د عضلاتو خستګي رامنځته کیږي. همدارنګه د بدن مقاومت یې د میکروبونو او ناروغیو پر وړاندې کمیږي.

^{۶۶}. وګوره: مستشفى الأمل www.hopeeg.com

^{۶۷}. وګوره: الفقه على المذاهب الأربعة ۳۸/۵

۵. که هر کله د شرابو او الکولي موادو استعمال ته ادامه ورکړل شي، نو د يني حجرې به خپل ژوند يو پر بلې پسې له لاسه ورکړي چې د يني د يوې برخې د خرابيدو سبب کيږي او د يني (جيگر) هغه برخه چې حجرو يې خپل ژوند له لاسه ورکړی وي د اسفنج شکل ځانته غوره کوي او ددې حالت پرمختګ د يني د ناروغيو سبب کيږي چې دغه ناروغۍ په پای کې د يو ناڅاپي مړينو سبب کيږي.

۶. پر اشته باندې د الکولو اغيزې، پر بولي سيستم او پښتورګو باندې د الکولو اغيزې او داسې نورې تباھ کوونکې اغيزې لري.^{۲۸}

په بي بي سي ويبپاڼې^{۲۹} کې د يوه تازه راپور له مخې د دې يادونه شوې چې شراب که لږ وي يا ډېر، خوروغتيا ګواښي. د نړيوالې څېړنې پايلې ښيي، شراب يا الکول که څومره کمه اندازه وکارول شي، بيا هم روغتيا ته تاوان لري او غوره سپارښتنه دا ده چې په بشپړ ډول له شراب څښلو ډډه وشي. دا څېړنه په لنسټ مجله کې خپره شوې چې د نړۍ په ۱۹۵ هېوادونو کې له ۱۵ کلنۍ تر ۹۵ کلنۍ عمر لرونکي کسان پکې پوښتل شوي دي.

يادې څېړنې کابو ۲۶ کاله وخت نيولې چې په ۱۹۹۰ کال پيل شوې وه او په ۲۰۱۶ کال کې پای ته ورسېده. څېړونکو په دغه څېړنه کې هغه کسان چې اصلاً شراب نه څښي، له هغو کسانو سره پرتله کړي چې لږ تر لږه د ورځې يو ځل شراب څښي.

څېړنه دې پايلې ته هم رسېدلې چې شراب په ټولو عمرونه کې د بې روزګارۍ او مړينې اوم وژونکي عامل دی. د دې څېړنې له مخې، (۲، ۲) سلنه د ښځو مړينه او ۶، ۸ سلنه د نارينه وو مړينه د شراب کارونې له امله ده، خو څېړنه وايي، له ۱۵ کلنۍ تر ۴۹ کلنۍ شراب د وژنې له مهمو لاملونه دی چې کولی شي د (۳، ۸) سلنه ښځو او (۲، ۱۲) سلنه نارينه وو د مړينې لامل شي.

دغې څېړنې شراب څښل په نړيواله کچه خطر پېښوونکی عامل ياد کړی او وايي، د الکولو "هره اندازه" کارونه روغتيا ته زيان رسوونکي ده. څېړنې موندلې چې د کمې اندازې شراب څښل ښايي زړه ته لږ ګټه ولري، خو په ټوله کې يې د زيان اندازه تر ګټې ډېره ده، ځکه د سرطان او نورې ناروغيو لامل کېدای شي. د واشنگټن پوهنتون استاد ډاکټر "مکس ګربزويل" چې د دغې څېړنې مشري کوي، وايي: "پخوانيو څېړنو موندلې وه چې شراب د يو شمېر ناروغيو مخه نيسي، خو موږ دې پايلې ته ورسېدو چې شراب که هر څومره کم هم وکارول شي، روغتيا ته تاوان لري".

^{۲۸}. وګوره: روغتيا مجله، پنځه ۲۵ ګڼه، ۱۳۹۳ هـ ش، ص ۱۰-۱۱، صحت عامه

^{۲۹}. ۱۳۹۷ لمريز د وږي په ۳ مه، (۲۵ اګست ۲۰۱۸)

۲- افیون (Opium):

افیون یا تاریاک چې د کوکنارو له بوټي څخه په لاس راځي. د خولې او په موضعي ډول د مخاطي غشا له لارې استعمالیږي. همدارنګه لدې مادې څخه هیروئین جوړیږي چې په زرقي، انشاقی او تحت الجلدی لارو استعمالیږي. د هیروینو بیړنۍ اغیزې د خولې له وچوالي، خوبجن حالت، دماغي دندو خرابوالي، زړه بد والي، قبضیت، د پوستکي خارش او د تنفس د سرعت له کموالي څخه عبارت دي. همدارنګه دغه ماده او دې ته ورته نشه یې او مخدره توکي په اوږدمهاله کې د تنفسي ستونزو، د سږو له ناروغیو، نمویا، د زړه التهابي ناروغۍ، آبسې، د ینې ناروغۍ، د حجراتو التهاب، سل ناروغي، د زیږون پر مهال د کم وزنه ماشوم او د رشد ضعیفوالی، سقط، د ایډز او د تور زیږي خطر او حتی زیات مصرف یې د مړینې سبب کیږي.^{۷۰}

ځینې ډاکټرانو ویلي: افیون سخته ناروغي راوړونکی دی کله چې څوک ورباندې روږدی شي، نو په مړو کې و شمارل شي، د هغې له امله اعصاب کمزوري او سستیږي. همداراز افین خور او د افینونو پوډر استعمالونکی له کاره وځي او د هیش کار ترسره کولو جوګه نه وي، همیش ذلیل او ښکته ته وي. په تدریج سره خپله روغتیا له لاسه ورکوي، بدني، نفسیاتي او عقلي ځواک یې ورځ تر بلې خرابیږي.

۳- کوکائین (Cocaine):

کوکائین چې د کوکا بوټي له پانې څخه جوړیږي دماغي منبهاټو یا تنبیه کونکو له ډلې څخه دي. سمدستي اغیزې یې هوښیاري، تنبیه کیدل، بې خوبي، د اشتها کموالی، د وینې د فشار او د زړه د حرکت او د بدن د حرارت زیاتوال دی. همدارنګه د ځای او مکان په اړه د حس بدلون، بې ځایه خبرې او ایلټې ویل، د حافظې ضعیفوالی او د وېرې او خفګان حملې دي. اوږد مهاله اغیزې یې د د سترس پر وړاندې غبرګون، د سیستم په فعاله کیدلو کې زیاتوالی، د ماغزو اغیزمن کیدل، د دوپامینو په کچه کې بدلون، د سرطان د خطر زیاتوالی په ځانګړې توګه د سږو، سر او غاړې سرطان، تنفسي ناروغۍ او د سږو انتان، د معافیتي سیستم اختلال، د امیدواری په دوره کې د جنین اغیزمن کیدل.^{۷۱}

^{۷۰}. وګوره: روغتیا مجله، پنځه ۲۵ ګڼه، ۱۳۹۳ هـ.ش، ص ۱۱، صحت عامه

^{۷۱}. وګوره: روغتیا مجله، ۲۵ ګڼه، صحت عامه ۱۳۹۳ هـ.ش، ص ۱۱،

۴- چرس:

په چرسو باندې روږدي کیدل بیلابیل روغتیايي تاوانونه لري او په ځینې حالاتو کې ډېر خطرناک تماميږي. اړونده څیړنې ښيي چې ۷۰٪ په سختو مخدره موادو (لکه هیروین) روږدي کسان په پیل کې چرسیان وو.

۱. پر دماغو اغیز: د انسان ادراک او دماغي احساس اغیزمن کوي، د وهم او خیال او د ذهني توازن له لاسه ورکولو لامل ګرځي.

۲. پر عصبي جهاز اغیز: دغه جهاز له خلل او عدم توازن سره مخ کوي، د اعصابو د ادراک او او ترکیز کچه کموي، په خفګان او پریشاني باندې اخته کیدل، د خیال او وهم په ګرداب کې د ډوبیدو له امله په زیات خوب، تنبلی او کسالت باندې اخته کیدل او آن تردې چې د اعصابو له لاسه ورکول کیدو او لیونتوب سبب ګرځي.

۳. پر تنفسي جهاز اغیز: دا چې د چرسو په لوګي (دود) کې لومړی کاربون اکسید شتون لري او هغه د سږي د سرطان له لومړنیو لاملونو په کتار کې راځي. د تنفسي جهاز دننه د وینې نرې رګونه تلف کوي چې دهغې په نتیجه کې د بلغمو تراکم کیدل او ټوخي زیاتیدل رامنځ ته کیږي. او په ځینې حالاتو کې د سږي د پړسوب لامل کیږي چې دغه ناروغي د روږدي په مرګ باندې د تماميږي.

۴. پر هاضمي جهاز اغیز: د دې جهاز د بیلابیلو ناروغيو لامل ګرځي لکه بدهضمي، اشتها کمیدل او ځینې وخت اشتها زیاتیدل، همدارنګه د معدې تشنج او دهغې د فعالیت د ساحو کمیدل.

۵. پر زړه باندې اغیز: د زړه په ضربان (ټکان) کې زیادتیا اړونده څیړنې ښيي چې د چرسو د استعمال له امله د زړه د اوسط ضربان کچه څلور چنده زیاتېږي او دا چې وینه له خپل ځان سره اوکسیجن باروي، نو دغه ځواک کمزوری او رابښکته کیږي چې ټول بدن ورڅخه اغیزمن کیږي. همدارنګه چرس ځکول د وینې او وینې (ځیګر) د تخریب لامل ګرځي.

۶. پر جنسي او تناسلي ځواک باندې اغیز: په سږیو کې جنسي ځواک کمزوری کوي او په ښځو کې د میاشتنۍ عادت په دوراني حالت کې خلل او خرابوالی رامنځ ته کوي. همداراز اړونده نړیوالې څیړنې ښيي چې ۲۰٪ د چرسو معتادین (نارینه او ښځینه) د شنډتوب (اولاد نه زیږولو) له حالت سره مخ دي.^{۷۲}

^{۷۲}. وګوره: مستشفی الامل لعلاج الادمان و الطب النفسي، پدې لینک (info@hopeeg.com).

۵- نسوار او سگرت:

تنباکو چې د دماغی منبهاټو یا د پاروونکو له ډلې څخه دي او د تنباکو له پانې څخه په لاس راځي، د نیکوتین په نامه د کیمیاوي مادې لرونکې دي او د نسوارو، سگرتو په ډول تیارېږي او یا هم د چلم او قیلون په واسطه کارول کېږي د استعمال لارې یې دود، د خولې د لارې او استنشاقی دي.

د طبي تجزیې لابراتورونو ثابته کړې ده چې د سگرتو لوگی د روغتیا لپاره د ۱۲ ډولو مضره موادو لرونکي دي او په هاضمي سیستم کې د سرطانونو د رامنځته کیدو لامل ګرځي. د هغې استعمال یوازې د مری، ژبې او خولې پر سرطان بسنه نه کوي بلکه پر معدې باندې هم ناوړه اغیزه کوي. د معدې د تیزابو د لوړیدو سبب کېږي چې د معدې د تیزابو تدریجې لوړیدل د معدې د ځنډني التهاب علت دی او معده د هاضمې اختلالاتو مختلفو ډولونو ته چمتو کوي، چې په بلآخره دغه اختلالات د معدې د سرطان سبب کېږي.

همدارنگه د سگرتو استعمال د سترګو د بڼو په شاوخوا کې د التهاب د رامنځته کیدو لامل ګرځي او هغه شریانونه بندوي کوم چې د سترګو ټولو طبقو ته غذا رسوي چې په پای کې د بصري عصب د التهاب سبب کېږي. همدا راز د نیکوتینو هغه زیاته کچه چې په سگرتو کې شتون لري د اوریدو اعصاب اغیزمنوي او د اوریدلو د حس د زیانمنیدلو علت ګرځي. علمي څیړنوداهم ثابته کړې ده چې د نیکوتینو کمه اندازه په مرکزي عصبي سیستم کې د تشنج د رامنځته کیدو سبب کېږي او د نیکوتینو زیاته اندازه د روحي او عصبي ناوړه حالتونو لامل ګرځي چې په پای کې د اعصابو په عمومي سیستم کې د ضعف سبب کېږي.^{۷۳}

لکه مخکې یې چې یادونه وشوه د چرسو تاوان او ضرر خورا زیات دی، نو د هغې حراموالی څرګند او روښانه دی، لکن په اړونده کتابونو کې د تنباکو او سگرتو استعمال په اړه داسې قطعي حکم نه لیدل کېږي، خو ځینې علماء د بیلابیلو دلائلو له مخې د تنباکو سگرت هم حرام قطعي بولي چې د هغې مهم دلائل پدې توګه دي:

۱. سگرت ځکول له هغه خبائثو (چټلو شیانو) څخه دي چې د قرآن کریم په نص کې یې د حراموالي یادونه شوې، الله تعالی فرمایلي: «وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ»^{۷۴} - او هغه - پیغمبر صلی الله علیه وسلم - خلکو ته چټل شیان حراموي. خبائث هر هغه شي ته وايي چې نفسونه یې بد ګڼي او کرکه ورڅخه کوي.

۲. بدن ته ښکاره تاوان رسوي، د طبیبانو ترمنځ پدې کې هیڅ شک نشته چې هغه د سږو او زړه د ناروغیو او د نورو خطرناکو ناروغیو سبب کېږي.

^{۷۳}. وګوره: روغتیا مجله، ۲۵ ګڼه، ۱۳۹۳ هـ.ش، ص ۱۰، صحت عامه

^{۷۴}. الاعراف ۱۵۷

۳. د سگرت لوگی چټل دی، بوي يې بد لگيږي، نو که يو څوک سگرت څکوي د څنگ هغه ملگري ته تلکيف رسوي کوم چې سگرت نه څکوي همدارنگه خپلې کور والا (ماندينی) ته يې اذيت رسوي.
۴. په هغې سره د مال اسراف او بې ځايه لگول دي، پداسې حال کې چې د شرع له مخې په بې فايدي کارونو کې مال لگول حرام دي.
۵. که د سگرتو قطعي حراموالی ثابت نه وي، نو پدې کې شک نشته چې هغه يو مشتبه کار دی - داسې کار چې شرعي حکم يې ناڅرگند وي - او په احاديثو کې له مشتبه کارونو څخه منع راغلې ده.^{۷۵}
- او که نسوارو او د هغې معتادينو ته وکتل شي، نو ليدل کيږي چې په ځينو حالاتو کې د هغې اذيت او تاوانونه له سگرتو څخه کم نه دي، نو که د قطعي حرامو په کتار کې رانه شي، نو د سگرت په څير د مشتبه شيانو په کتار کې راتلل يې باوري دي. والله اعلم.
- لکه څرنگه چې د دې ليکنې په سريزه کې يادونه شوې د اسلامي شريعت په مقاصدو کې يو هم د عقل ساتنه ده؛ نو ځکه يې شراب او اړونده نشه يې او مخدره مواد حرام گرځولي دي. د اسلامي شريعت له مخې چې شراب او هغې ته ورته نیشه يې او مخدره توکي حرام شوي دي پدې کې حکمت دادی چې د انسان بدن، عقل او مال ته تاوان لري او دا څرگنده ده چې د نشه يې توکو په سر کې شراب دي. اوسني طب دا ثابته کړې ده چې شراب د انسان بدن او عقل ته سخت او ډېر تاوانونه رسوي، تر دې پورې چې د جرمني په هېواد کې د هغه ځای يو ډاکټر په ټول جرات سره داسې غوښتنه وکړه: پدې هېواد کې نيمايي شرابخاني بندې کړئ! زه به تاسو ته له نيمايي عقلي روغتونونو او بنديخانو څخه د استغناء کيدو (او نه اړتيا) تضمين درکړم.^{۷۶}
- نو د دې څيړنو په رڼا کې موږ هم ويلاي شو: زموږ د ټولنې او هېواد هغه پانگه او لگښتونه چې د روږدو پر درملنه، د نشيه يې او مخدره موادو د بنديز پر لارو چارو، او هغه پيسې چې په خپله يې روږدوي مصرفوي که دا ټول لگښتونه راجمع شي نو زموږ د هېواد د فقر او بې چارگۍ په منځه وړلو کې خورا زياته اغيزه کولای شي. همداراز د نشه يې او مخدره موادو د فتنې پر مخنيوي سره دا باوري ده چې په هېواد او ټولنه کې به موبيلابيل اقتصادي، ټولنيز او علمي پرمختگونه رامنځ ته شي.

^{۷۵}. وگوره: الفقه الإسلامي وأدلته، وهبة الزحيلي ۷/ ۴۳۸-۴۴۰

^{۷۶}. وگوره: روائع البيان في تفسير آيات الأحكام، محمد علي الصابوني ۱/ ۲۷۹

د موضوع اړونده د پند او عبرت قيصې

دا چې نیشه کول د اسلام په سپڅلي دين کې حرامه ده؛ دا ځکه چې انسان ته سراسر تاوان لري او هيڅ گټه پکې نشته دی. نیشه که له يوه پلوه د انسان عقل او بدن خرابوي او له تباهي سره يې مخ کوي نو له بله پلوه يې مال دولت هم ختموي، چې بالآخره بيا نيشئي انسان له خپلې دارايي څخه خلاص شي، گدايگري ته مجبوره شي او بالآخر په ټولنه کې په نورو باندې بوج وگرځي. دا خو د دې حرام عمل دنيوي سزا ده. او لکه څرنگه چې يې مخکې يادونه وشوه د آخرت سزايې داده چې نشه يان به په دوزخ کې د الخبال له خټې څخه خوارک کوي چې هغه د دوزخيانو خولې او زوې دي. (په هغه صورت کې چې نشه يان توبه ونه باسي او سره له گناهونو مړه شي...).

له آخرت څخه مخکې په دنيا کې چې روږدې کسان له کومو سزاگانو او ستونزو سره مخ کېږي يا يې ورسره کورنۍ په پريشانۍ او مصيبت باندې اخته کېږي او يا دا چې د نیشه يانو له امله مسلمانو ټولنو او اسلامي تشخص ته کوم تاوانونه رسيږي د هغې يو څه يادونه هم مخکې وشوه، لکن پدې ځای کې د عملي انځور په کارلو، درس او عبرت اخستنې لپاره د ټولنې له واقعي حالاتو څخه يو څو قيصې وړاندې کېږي:

لومړۍ قيصه:

په يو اروپايي هيواد کې يوميشته مسلمان داسې قيصه کوي: که څه هم زمونږ په سيمه کې کافي مسلمانان اوسيږي. په هغوی کې زيات شمير خلک له عربي هېوادونو څخه دعلم حاصلو او زده کړو لپاره راغلي دي. د اروپايي هېوادونو په بې بندوباريو او سهولتونو کې رنگ شوي خلک هم دلته موجود دي. پر ديني بنوونو باندې عمل کول خولا ډيره لرې خبره ده د جمع لمونځ هم نه کوي. کيدای شي دلته ځينې خلک داسې هم وي چې په کور يا د ننه په خپلې کوټې کې يواځې لمونځ وکړي. د دې يوه وجه داده چې دلته نه خو کوم مسجد او نه کوم امام شته دی.

يو وخت زمونږ سيمې ته يو عربي عالم راغی، د نوي ځوانانو دين طرف ته ترغيث کولو په خاطر هغه په خپل کور کې د قرآنکريم د درس لړۍ پيل کړه. نوي ځوانانو ته يې د لمانځه کولو تلقين او وينا کوله، کله چې هغو د مسجد او امام نشته والي بهانه وکړه، نو هغه په يو خالي ځای کې په خپله په جماعت سره لمانځه اداء کول پيل کړل، ورو ورو به د لمونځ کوونکو شمېر ډېرېده او پدغه ځای کې د مسلمانانو يو اجتماعيت او ټولنيز نظم رامنځ ته شو.

عربي عالم به هر کال د رمضان په لومړۍ ورځ د سيمې ټولو مسلمانانو ته دروژه ماتې بلنه ورکوله. له روژه ماتې او ډوډۍ خوړلو وروسته به يې خلکو ته د روژې فضایل بيانول او ديني مسائل به يې ورزده کول. يوه ورځ يو نوي زلمي په روژه کې هغه خپل کور ته د روژه ماتې (افطار) لپاره راوباله، هغه بلنه او دعوت په خوښۍ سره ومانه. هغه ځوان زيات خوش طبع، ټوکنډويه او ځينې وخت له حد څخه زيات مزاق کوونکی ؤ.

د ډوډۍ خوراک لپاره هغه ځوان نور ځينې دوستان هم رابللي وو. کله چې د ماښام آذان وشو، پداسې حال کې چې پر درسترخوان باندې قيمتي شيان هم ايښي وو، لکن هغه عالم له کجورو سره روژه ماته کړه. لدې وروسته ميزبان يو شربت راوړ هغه عالم ته يې ورکړ. نو هغه ورڅخه يو څو غړپونه وکړل، کله چې يې خوند وليدو نو بيا يې له خولې څخه راوگرځاوه او د کور خاوند ته يې وويل پدې کې څه بد نا اشنا خوند دی.

ځوان وويل هو، پدې کې عجيبه خوند دی. د جوسو يوې نوې کمپنۍ د خپلې مشهورتيا لپاره يو ځانگړی توليد صادر کړی دی، هغو داسې ويلي دي چې د دې شربت ذایقه او خوند له نورو ټولو مشروباتو څخه ښه او زيات توپير لرونکی دی.

عربي عالم د زلمي دغه خبره ريښتينې وگڼله او ټول گيلاس يې وڅښه. بيا هغه جگ شو او خلکو ته يې د ماښام لمونځ په جماعت سره ورکړ. له هغې وروسته بيا چې کله د ډوډۍ خوړلو لپاره راغی او دا چې په ميلمنو کې زياتو نوي زلميانو لمونځ ونه کړ، بهر يې ښه خداگانې کولې، لاسونه يې پرکول او داسې خوشحالي يې کوله چې گویا هغوی کوم جنگ گټلی وي.

ځوان ميزبان له لمانځه نه وروسته هم د يو بل شربت گيلاس راواخيست عالم ته يې ورکړ او هغې هم وڅښه. کله چې د هغې له څښلو فارغ شو نو هغه ځوان وويل: ای ملا صاحب مبارک دي وي چې نن تا روژه په شرابو ما ته کړه!

مونږ په هغه شربت کې د (وسکي) په نامه سره شراب گډ کړي وو، نو په هغې سره يې خوند بدل شوی دی، بيا يې په خټ خټ او په زوره وځنډل! له دوستانو به چې چا ليدلو نو هغو به هم ځنډل مگر پدې خبرو اوریدو سره عربي عالم يو ډول وړچيد اونا ځاپي لږزه ورباندې راغله، د بدن هر بند يې رپيدل شروع کړل او رنگ يې بدل شو. سمدستي يې په خپلې خولې کې گوتې دننه کړې او څه چې يې تير کړي وو هغه ټول يې د حاضرو خلکو په مخ کې پر هغه قيمتي قالينه باندې راتوی کړه، بيا يې په اوچت آواز سره ژړا شروع کړه، له سترگو يې اوبسکې روانې شوې، هغه ځوان يې مخاطب کړ ورته يې وويل: ای سرپه ته له الله تعالی څخه نه ويرېږې! زه روژه وم او د رمضان پدې مبارکه مياشت کې او ته مې کور ته رابلې ترڅو پر ما باندې وځنډېږې او بيا په شرابو باندې روژه ماته کړم؟

تا چې له ماسره څه وکړل هغه د میلستیا د اصولو خلاف دي. د دغسې بې نزاکتۍ احساس د کافرانو سره هم شته دی، هغو د میلمه خیال ساتي. دا ستاسو د بدو عملونو او ناوړه کړنلارو وجه ده چې نن فلسطین تباہ کيږي.

زه دا دعوه لرم او وایم چې اروپایي کافران هم له تا څخه بهتر دي، هغو له مخکې داسې خبر ورکوي چې په خوراک یا څښاک کې کوم حرام شیان موجود دي ترڅو ورڅخه مسلمان ځان وساتي. ته یواځې په نوم باندې مسلمان یې، تا ما ته دوکه راکړه. دا کار دې صرف د دې لپاره وکړ چې د نورو ځوانانو په وړاندې په ما باندې ټوکې او مسخرې وکړې. الله دې تا په خپلو نیولو سره ونیسي!

د عالم په دغه خپرو او بد دعائي سره هغه ځوان زیات وارخطا شو. د غصې له وجې د عربي عالم له خولې زگونه راوتلل چې پدې سره هغه ځوان نور هم پریشان شو، په څیره باندې یې پښیمانتیا او شرمندګي رابښکاره شوه، بیا یې وویل: صاحبه ما معاف کړه! زه به ستا احترام کوم، دا ما همداسې یو مذاق کاوه او غلطې رانه وشوه.

بیا له څه خاموشۍ وروسته پداسې حال کې چې عالم د قالینې پر صفایي بوخت وو، هغه زلمي وویل تاسې په چوکۍ باندې کینۍ زه دا قالینه په خپله پاکوم او تا لپاره ډوډۍ راوړم، که مهرباني وکړئ مه ژاړئ. زه په خپل جرم او غلطۍ باندې اعتراف کوم، زه ډیر پښیمانه او سخت شرمنده یم!!

لدې وروسته پر هغه محفل کې خاموشي خپره شوه، د عالم سلګۍ کیمدلې او ژړا یې رور رو کیده، وې ویل زه تا څنګه معاف کړم، تاپه قصد سره په ما باندې شراب وڅښل، حال دا چې تا ته معلومه ده چې هغه حرام دي. پدې وخت کې ټول حاضرین حیران پاتې شول. دغه مهال عربي عالم په محفل کې په سجده باندې پریوت او داسې دعاءګانې یې وکړې:

ای زما مالکه، ای زما خالقه، ای زما معبوده! ته پوهیږې چې ما په ټول ژوند کې شرابو ته لاس نه دی ورنژدې کړی. ای الله ته پوهیږې چې ما پدې اروپایي ښار کې پنځه کلونه تیر کړل مګر دلته مې غوښه فقط پدې خاطر ونه خوړه چې د دې ځای په حلالې او ذبحه کې شک دی. ای الله تا ته معلومه ده چې اوس زما د خوښۍ پر خلاف په تیر ایستني سره په ما باندې شراب وڅښل شول. ای الله ما معاف کړئ، ای الله ما ته بښنه وکړئ! ای الله هغه زما په ګیډه کې مه اور کوئ! ای الله د دې شرابو څښلو په وجه - چې زه ورباندې پوه نه وم - زما ګیډې ته اور مه رسوئ. ای الله زه له تا نه بښنه غواړم نو ای ربه ما وښئ!!

پدې حالت کې چې عالم پر سجده پروت وو د هغه زلمي یو انګریز دوست په نامه د (جیمز) راجګ شو راغی د هغه په وړاندې ودرید. عالم هم له سجدې څخه راجګ شو له خپلو سترګو یې اوبښکې پاکولې چې جیمز ورته وویل: مولوي صاحب! ته ګواه اوسه: اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله - زه

گواهي ورکوم پدې چې پرته له الله بل د عبادت مستحق نشته او گواهي ورکوم پدې چې محمد صلی الله عليه وسلم د الله پیغمبر دی.

انگریز دغه کلمه پداسې اوچت آواز سره ولوسته چې یواځې د مجلس حاضرینو وانه وریده بلکې بهر ناستو ځوانانو هم واوریده، نو ټول کوټې ته راداخل شول. ښاغلي جیمز وویل: مولوي صاحب زه همدا اوس ستا په لاسونو مسلمان شوم. زه ستا مسلمان ورور کیدل غواړم، ما ته اسلامي نوم کیږده. زه له تاسره یم. پدې وینا ویلو سره ښاغلي جیمز ژړا پیل کړه، دهغې په لیدلو سره عالم هم په ژړا شو. د دواړو په لیدلو سره په اپارتمنت کې ناست ځوان میزبان او دهغې ټول میلمانه دوستان زیات متاثره شول او په گرد چاپیره ځای کې فکرمندي او هیبت خپور شو.

کله چې د ښاغلي جیمز ژړا غلې شوه، نو په سکون او آرام سره کیناست. بیا یې ټول نوي زلمیان او دوستان مخاطب کړل داسې یې وویل: تاسې هر یو دلته په خپلو خپلو کارونو کې مصروف وئ، تاسې به گپ شپ کاوه، خنډل به مو، پداسې حال کې چې زه دلته په بل فکر او سوچ کې ډوب وم.

کله چې زه دلته ورسیدم نو راته څرگنده شوه چې دلته یو عربي عالم هم راغلی دی. ما فکر کاوه چې د هغه پلرنی وطن په زرگونو کیلو متره لرې دی. دغه چاپیریال د ده له چاپیریال سره ډېر توپیر لري. خو لدې سره سره هغه روژه نیسي. ما له خپل ځان څخه پوښتنه وکړه چې آخر دای ولې روژه نیسي؟ ولې خوراک او څښاک بندوي، ولې ټوله ورځ د لورې او تندې تکلیف گالي.

څه لامل دی چې دای د روژه ماتي په وخت کې بیلابیله میوې پرېږدي او کجورې تلاش کوي. پدې حالت لیدلو سره زه هک حیران شوم. زه پوه شوم چې په کجورو باندې روژه ماتول د رسول الله صلی الله عليه وسلم سنت طریقه ده. پداسې حال کې چې کجوري د گرمو سیمې پیداوار دی او دلته (چې یخه سیمه ده) ډیرې کمې پیداکېږي.

ما ولیدل چې له رژه ماتي وروسته دې عالم ډوډۍ او خوراک ته پلټي ونه وهله بلکې لمانځه اداء کولو ته ودرید او دای چې کله له درسترخوانه پاڅید نو ټول حاضرین ورسره راپاڅیدل، ځینې ورسره په لمانځه هم ودریدل، ده په ډېر په آرام او سکون سره لمونځ اداء کړ. ما د هغه هر یو حرکت څاره. متاسفانه چې لده سره یو څو کسانو لمونځ وکړ او نور پاتې ټول بیا په خوراک، لوبو او مذاق کولو کې اخته شول. هغه له لمانځه وروسته په ډېر آرام سره دعاء وکړه او د یو څه وخت لپاره ناست وو الله تعالی یې یاداوه (ذکر او تسبیحات یې کول).

بیا کله چې دغه زلمي ورباندې شراب پداسې حال کې وڅښل چې دای خبر نه وو، نو ما ته له ټولو نه زیاته حیرانوونکې داوه چې هغه سمدستي په خوله کې گوته دننه کړه ترڅو هغه خوراک او څښاک قئ کړي چې شراب ورته رسیدلي دي. هغه د دې پروا نه کوله او نه یې دا غم کاوه چې دا قئ کول خو د خلکو

په وړاندې په کوټه کې او پر قیمتي پاکې قالینې باندې تر سره کېږي. د عالم دغه کار فطري وو؛ دا ځکه چې کله هغه ته د شرابو څښلو معلومات وشو نو د مار چيچلي په څیر وړپیده، ویخته یې زگه شول او له سترگو یې د اوبسکو سیلابونه روان شو.

حقیقت دادی چې که یو څوک د ایمان او دینداری دغسې مرحلې ته ورسېږي نو پداسې حالت رامنځ ته کیدو سره هغه بیا خپل مجلس او ورسره ناست خلک هیروي، یواځې او یواځې یې خپل رب سترگو ته کېږي او هغه طرف ته متوجه کېږي. زه باید تاسې ته خبر درکړم چې ما د اسلام په هکله پراخه مطالعه کړې ده. او کله مې چې له تاسې سره دوستي شوه نو په اسلام باندې پوره پوه شوم. مگر ما به همیشې اصلي مسلمان تلاش کاوه. تاسو ټول د اسلام او دین په باره کې ښه خبرې کوي، خو لدې سره سره ځینې په تاسو کې زما په څیر بې دینه دي چې شراب څښي، جواړي کوي او کوم کارونه چې مونږ مسیحیان کوو تاسو یې هم کوې. په عیسیانو او تاسې کې د ذرې په اندازه کوم فرق نشته دی.

نن ورځ چې کله ما یو حقیقي مسلمان ولید، نو خپل احساس او جذبه مې له واکه ووتله. الله ته شکر دی چې اوس زه په سهې معناگانو مسلمان سره مخ شوم، اوس مهال ما ته معلومه شوه چې د محمد صلی الله علیه وسلم ریښتیني محبت کوونکي څوک دي، نن ورځ ما د خبرو په ځای عمل او کردار ولید.

لدې وینا وروسته ښاغلی جیمز یو څه خاموشه شو. پداسې حال کې چې پر مخ یې اوبسکې راروانې وې عربي عالم ته یې وویل: تاسې ما ته لمونځ راوښایست! له نن څخه وروسته زه ستاسې ورور یم. د الله شکر کوم چې ته یو حقیقي مسلمان یې راته وښودلې او ستا په ملاقات یې مشرف کړم.

ټولو حاضرین حیران ناست وو د ښاغلي جیمز خبرې یې اوریدې. هغه دیني عالم او د اسلام داعي ښاغلی جیمز ځان ته راغاري ایسته، له سره یې ورته کلمه تکرار کړه او اسلامي نوم یې ورباندې محمد کښود. بیا یې حاضرینو ته وویل: الله ته شکر دی چې زما دعاء یې قبوله کړه، له الله څخه ډېر شکر گوزار یم چې زما په لاس باندې یو کافر مسلمان شو، د رسول الله صلی الله علیه وسلم ارشاد دی: که ستا په وجه یو سړی هم سمه لار مندونکی شي نو دا کار تا ته له دنیا او څه چې پکې دي بهتر دی.

په پای کې عالم هغه زلمي ته مخ ورواړاوه ورته یې وویل: ځویه! پر ما دې چې څه وڅښل له هغې مې معاف کړې، الله دې درته ښښه وکړي! پدې وینا اوریدو سره هغه ځوان په زوره آواز سره ژړا پیل کړه او وې ویل: زه نن له تاسره دا وعده کوم چې لدې وروسته به هیڅکله نه لمونځ قضاء کوم او نه به شراب څښم. او ما چې ستا په وړاندې کومه گستاخي کړې ده د هغې په کفارې کې به په همدې کال کې حج

اداء کوم. د ځوان پدغسي پښیمانتیا او له بدو کارونو څخه په توبه ویستلو باندې عالم ډیر خوشحاله شو، هغه یې خپلې غاړې ته رانژدې کړې او د ډېرې خوښۍ اظهار یې ورڅخه وکړ.^{۷۷}

دویمه قیصه:

د ښونځي یو زده کوونکی دیشان چې د متوسطې مرحلې ازموینه ورکړه بیا یې د نتایجو انتظار کاوه، یوه ورځ یې خپل پلار ته وویل: که زه په لوړو نمبرو کامیاب شم نو په انعام کې به څه راکړې؟ د هغه پلار (چې نوم یې جمال وو) وویل: زه به تا د گرمۍ په رخصتیو کې ماما کره حبشې ته ولیږم ترڅو ټوله رخصتي هلته تیره کړې نوي ځایونه وگوري او سیالونه وکړي.

دیشان چې د مور او پلار لومړی او تر ټولو لایق او قابل ځوی وو، هغه یواځې خپل پلار مور نه، بلکې ټولې کورنې ته خوښ وو. د لیاقت او ذهینوالي په وجه یې ماما او ماما زامنو هم احترام کاوه. کله چې د ازموینو نتیجه اعلان شوه، نو دای د خپلې سیمې په کچه دویم نمره راغی. په ازموینو کې د لوړ مقام ترلاسه کولو له امله یې والدین ډېر خوشحاله شو او د هغې وعدې برابر چې ورسره کړې یې وه حبشې ته د لیږلو پروگرام ورته ونيول شو.

د سفر لپاره په ترتیباتو نیولو کیدلو سره دیشان ډېر خوشحاله وو او د دې انتظار یې کاوه چې کله به روانیږي. په پای کې هغه ورځ راورسیده چې حبشې ته په تلونکي پرواز کې دیشان وروسته لدې چې له مور او پلار سره یې په هوايي میدان کې خدای په امانې وکړه سپور شو. په الوتکه کې دا د دیشان لومړی سفر وو چې ورته ډېر جالبه او زړه پورې معلومیده. په الوتکه کې هغه ډیر خوشحاله ؤ، خو کله به چې الوتکې جټکه وکړه، نو یو څه وېره ورباندې راغله.

د حبشې په هوايي میدان کې دیشان ته ماما او ماما زامن د استقبال لپاره ولاړ وو، په هغه ځای کې دای له یوې نوې نړۍ سره بلد شو او د هغه هېواد نژدې ټول د سیل ځایونه یې وکتل.

دیشان د خپل ماما له حرکاتو څخه دا محسوسه کړه چې د بدن توازن یې برابر نه دی؛ ځکه چې هغه به کله ناکله بې مناسبته خندل او ژړل. همدارنګه ځینې وختونه به د تګ په دوران کې په درز سره په ځمکه راپریواته. سترګې به یې تګې سرې او ختلې او له خولې به یې غریب او عجیب الفاظ راویستل.

لومړی دیشان پدې نه پوهیده چې ماما ته یې څه مسئله ورپېښه شوې ده او ولې دغسې حالت ورباندې راځي، لکن یو څو ورځې وروسته یې ورته راز ښکاره شو. هغه پدې وپوهید چې ماما یې بیلابیل مخدره توکي استعمالوي. هسې خو ده ته معلومه وه چې پدې ځای کې خلک د شرابو څښلو عادت لري، خو د دې ټول حالت سبب یواځې دغه بد عادت نه وو.

^{۷۷} وگوره: قصص ابکتی ص ۱۴۳-۱۴۷

دا یو حقیقت دی چې ملگري او چاپیریال په انسان باندې یا ښه او یا بد اثر کوي، نو پدې بدځای کې د اوسیدو او بد حالت په لیدو سره دیشان هم د شرابو څښلو شوق وکړ. متاسفانه چې په هغه چاپیریال کې شراب په آسانی سره پیدا کیدل.

دیشان ته به لومړی شیطان په زړه کې دا فکر اچولو چې راځه یوه تجربه وکړه ترڅو درته معلومه شي چې د هغې په څښلو سره څه شی محسوس کیږي. همداوه چې بیا یې یوه ورځ د لومړي ځل لپاره په ژوند کې شراب وڅښل. دغسې حرام څښل که څه هم ورباندې ښه ونه لگیدل، لکن د خپل ماما د څښلو په لیدو سره یې بیا دویم او دریم ځل هم وڅښل، چې رو رو له یو وخت نه تر بله پورې ورباندې روږدی شو. کله چې دیشان پدې حرام کار باندې پیل وکړ نو دغه مهال یې عمر (۱۴). کاله وو.

رخصتي پای ته ورسیده او دیشان له خپل ماما سره جدې ته واپس راغی. هغه پدې ځای کې هم د نیشې کولو خوښه لیدل او هر وخت به د شرابو په پلټنه او تلاش کې سرگردانه وو. دلته د هغه زیات فکر او سوچ پدې کې وو چې له کومه ځایه او له چا څخه یې لاس ته راوړي. او کله چې یې نشو ترلاسه کولی، نو په مجبوري او بې وسۍ سره ورڅخه دغه بد عادت پاتې شو.

اوس نو دیشان خپل هغه پخواني - له رخصتۍ څخه مخکې - حالت ته وروگرځید، لومړی ورته دغه عادت پریښودل سخت وو، لکن وروسته بیا په طبیعي توګه خپل حالت ته راغی، چې په دې توګه یې درې کلونه په خیرخیریت کې تیر کړل.

له بده مرغه چې داخل دیشان دویم ځل له خپل ښه چاپیریال څخه بیا د بد چاپیریال په لور روانیږي، هغه داچې پلار یې جمال له خپلې کورنۍ سره د گرمیو په رخصتۍ کې کوم اروپایي هیواد ته دتللو اراده وکړه او بیا یې هغه د خپلې کورنۍ دنورو غړو سره فرانسې ته بوتلو. کله چې هلته ورسیدل نو دیشان ته خپل هغه بد کار (شراب څښل) را په یاد شو او لدې موقع څخه په استفادې سره دویم ځل یې هم شراب څښل پیل کړل. د بد چاپیریال او ځینو بدو دوستانو له وجې اوس بیا دیشان په بد عملۍ لاس پورې کړ. یوه ورځ هغه د یو خپلوان او دوست (فوزان) سره د شپې کوم کلب ته لاړ، د مزو او چرچوکولو په موخه هلته دواړو شراب وڅښل. له هغې وروسته فوزان له خپل جیب نه یو ډېر راوویست پوزې ته یې نژدې کړ او بوی یې کړ، دیشان وپوښتل دا څه شی دی؟ هغه وویل دا تور چرس دي چې له شرابو یې هم مزه زیاته ده. ده وویل: راکړه چې زه یې هم خوند وڅکم. لږ شیبه وروسته یې ورته دغه نیشه کونکی څیز ورکړ. د دیشان په وهم او خیال کې دا نه راتلل چې دغسې نیشې به په آینده کې زما ژوند تباه کوي.

د نیشه یې توکو د استعمال خوند د لږې شیبې لپاره وي، کله چې نیشه ختمه شي نو بیا په نیشتي باندې دنیا بل مخه واوړي. په حقیقت کې نیشه کونکی نیم انسان وي، د هغه تاوان یواځې د هغه ځان ته نه بلکې خپلې کورنۍ کلي او ټول ولس هم ته رسیږي.

داخل د بد ملگري (فوزان) په سبب ديشان له شرابو نه علاوه په ډېره بېره سره د تورو چرسو په نيشي باندې هم اخته شو. اوس نو د هغه بشپړ ژوند بدل شو، د جيب ټولې پيسې به يې په نيشه يي توکو رانيولو باندې لگيدې او ذهني صلاحيت او ځواک يې په زورتيا روان وو. له اروپا څخه خپل هېواد ته پداسې حالت کې راستون شو چې پر سختې او خطرناکې نيشې باندې روږدی شوی وو.

کله چې خپل هېواد ته راغی داسې څوک يې ونه موندل چې پدغه بد کار کې يې ملگرتيا وکړي، هغه په تنهائي سره د تورو چرسو د ترلاسه کولو لپاره پوره کونښن کاوه. پخپلې سيمې کې د لازمي تجربې نه درلودو او د نيشه يي توکو د سوداگرو نه پيژندنې له وجې هغه سرگردان وو. وروسته له يو څه تلاش او پلټنې وروسته يې پدې ځای کې هم يو داسې څوک وموند چې پدې بدۍ او تباه کونکي لار کې ورته رهنمايي وکړي دا ورته وښايي چې نوموړې نيشه له کوم ځای او د کومو خلکو له لارې لاس ته راوړل کيږي. د هغه لداسې يو چا سره ليدل هم وشو کوم چې ورته وويل: ته چې د کوم نيشه يي توکي پوښتنه کوې له هغې نه ماسره بهتر داسې خيز شته دی چې کله يې استعمال کړي دومره مزه به درکړي چې مخکينۍ ټولې نيشې به درڅخه هيرې کړي. همدا وه چې ديشان ورته په پټو سترگو لاس وراوږد کړ هغه ورته هيروين ورکړل، بيا يې يوه ستن هم ورته ولگوله.

د نيشه يي توکو سوداگر د دې لپاره چې ځان ته بپار او ګاڼ پيدا کړي، په پيل کې يې ديشان ته په مفتې سره هيروين ورکول او کله چې هغه د يو څو ورځو په تيريدو په پوره ډول د هيروينو عاداتي وګرځيد نو بيا به يې د زيات قيمت په بدله کې ورکول. اوس نو د دغسې نيشې کولو په خاطر ديشان له مور پلار او دوستانو څخه پيسې غوښتلې خو هيچا ته دا معلومات نه وو چې داې په څه شي کې مصرفوي.

کله به چې د ديشان نيشه ختمه شوه نو دا احساس به ورته وشو چې دا يو غلط کار دی چې زه يې کوم، دا ډېر بد عادت دی چې زه ورباندې روږدی شوی يم. هغه په هر حالت کې د دې بد عادت پرېښودل غوښتل، لکن کله به يې چې د نيشې وخت راغی نو بيا به يې د هغه ماهي په څير پرسکې وهلې چې له اوبو راوويستل شي. د نيشې دلعتي عادت په وجې له هغه څخه له دولسم ټولګي نه وروسته د پوهنتون مرحلې زده کړې پاتې شوې، پداسې حال کې چې په متوسطو زده کړو کې هغه دخپلې سيمې په کچه لوړ مقام ترلاسه کړې د سرو زرو ميدال يې هم گټلې وو. بيا په ثانوي زده کړو کې هغه اتيا سلنه (% ۸۰) نمرې اخستې وې او د سيمې د تعليمي بورډ په کچه لسم نمبر راغلی وو.

مګر کله چې د نيشې په لعنت گرفتار شو، نو بيا يو له بله پسې درې ځله د کانکور په ازموينو کې ناکام شو. دا ځکه چې له زده کړې او مطالعې څخه يې زړه تور ګرځيدلی وو. او که چيرې دې به ته اړ شو چې زده کړه وکړي نو څه به يې په ذهن کې نه راتلل. داڅو لاشه چې کله به يې هغه کتابونه وليدل د کومو په لوست سره چې يې په ازموينو کې نوي سلنه (% ۹۰) نمرې اخستې وې، نو داسې به يې محسوسوله چې

ګويا هغه يې له سره لوستلي نه دي. له هغه نه هر څه هير شوي وو. يواځې نيشې ورته اهميت درلود او همدغه کسب ورته پاتې وو. غلا کول او دهغې په پيسو باندې هيروين اخيستلو هغه د انسانيت له سطحې نه غورزولي وو.

يوه ورځ هغه د نيشيې توکو اخيستلو لپاره پيسې پيدانه کړې او کله چې بله چاره ورسره نه وه، نو د خپلې مور د ګانې او زيوراتو غلاکولو برنامه يې جوړه کړه. د شپې کله چې د کور خلک ټول ویده شول په مخ باندې تمبوزک وهلې د مور کوټۍ ته ننوته المارې يې راپرنیسته او ګانې يې ورڅخه راواخيسته. پدغه دوران کې يې چې کله مور راویننه شوه، سخته وپريده، سمدستي په تيخته شوه، شور ماثور يې جوړ کړ او دا آواز يې وکړ چې غل راغلی، غل راغلی.

مور يې د کور په انګړ کې په درز درز تللو، په ځمکه راغورزیدو او بیا جیګیدو په حالت کې وه چې غل له کوټې راوت. کله چې د کور نور خلک هم راوینس شول، نو غل په مول وهلې (تمبوزک) حالت کې د کور په دروازه د وتلو په حالت کې وو.

پدې وخت کې عبدالن - چې د ده ورور وو - ورپسې منډه کړه او هغه يې را ایسار کړ. د دې لپاره چې دیشان له خپل ورور څخه خلاص شي ونه شرمیږي هغه يې په سینه کې په چاقو باندې وواهه او په تیخته سره يې ګانه له ځان سره یوړه. دغه مهال چې بهر په سرک باندې د پولیسو ګاډی تیریدو هغو ولیدل چې یو نوي زلمي له کور نه څه شی راخستی دی منډې وهي او په جامو باندې يې وینې هم ښکاري. نو د پلټنې او پوښتنې په خاطر يې سمدستي ودرو، بیا يې د شک ویستنې په موخه او د تحقیق لپاره د پولیسو مرکز ته ولیږه. او ورور يې (عبدان) له چاقو وهل کیدلو وروسته روغتون ته په لاره باندې ساه ورکړه.

د راروانې شپې اصل حقیقت پولیسو معلوم کړ چې د عبدالن وژونکی او له هغه کور نه ګانه تختونکی غل بل څوک نه دی بلکې د جمال مشر ځوی او د عبدالن سکنی ورور دیشان دی. پدې خبر اوریدو سره د دیشان مور او پلار د یو لوی مصیبت او خفګان سره مخ شول. مور يې بې هوشه پر ځمکه راوغورزیده چې د څو ورځو لپاره په روغتون کې بستر شوه. او په پلار باندې يې د زړه سخته راغله او مړ شو. د اولاد سالمې روزنې ته د نه پاملرنې په سبب، د بد چاپیریال او بدو ملګرو او د نیشې د سزا له امله د جمال کورنۍ ړنګه شوه، خوشحالي او آرام يې لمنځه ولاړ.

اوس نو دیشان د زندان په پنځیرو کې د روښانه تیر په یاد کې ژاړي او له سترګو يې د اوبسکو سیلاب بهیږي. هغه دیشان چې په خپله سیمه کې د خلکو لپاره یوه بیلګه وو، هر چا به خوشاوه، بې حده ذهین

اولایق زده کوونکی وو، لکن د نشې په عادت سره یې خپله زندګۍ تباہ کړه، هغه په زندان کې اوس پښیمانه دی، لکن پښیمانتیا ورته څه ګټه نه رسوي.^{۷۸}

درېمه قيصه:

له نن څخه تقریبا درې کلونه مخکې کله چې پر یوې لارې تیریدم نو پر داسې یو ټولې خلکو ورغلم چې ټول د هیروینو د نشې پر لعنت باندې گرفتار وو. د هغوی شمېر چې له دیرشو څخه زیات ښکاریده، ټول سره یو ځای پر یو چټل ځای کې راجمع شوي وو، کله چې هغه ځای ته پر نژدې لاره تیریدم، نو سلام مې پرې واچاوه، پدې احساس ورنژدې شوم چې دا خو هم له موږ سره په انسانیت اوبیا په اسلامیت کې شریک وروڼه دي، متاسفانه چې پدې بد حال کې شپې او ورځې تیروي، ما له ځانه سره وویل راځه څه خبرې ورسره شریکې کړه:

له سلام کولو وروسته مې وویل: ټول وواياست! لا اله الا الله محمد رسول الله محمد رسول الله. هغو ټولو وویل: لا اله الا الله محمد رسول الله. ما وویل: وواياست! نشته دی لایق د عبادت پرته له الله تعالی څخه او محمد صلی الله علیه وسلم د الله تعالی پیغمبر دی. بیا مې وویل: داسې هم وواياست! نشته دی لایق د عبادت او بندګۍ، ځای د سوال او د زارې په ټولو حاجتونو او مشکلاتو کې یې له الله تعالی څخه. او محمد صلی الله علیه وسلم د الله تعالی پیغمبر (د هدایت پیغام راوړونکی دی).^{۷۹}

هغو ټولو راسره د کلمې د الفاظو ترڅنګ دا معناګانې هم په یو اواز تکرار کړې، چې لدې امله مې په زړه کې د زیاتې خوشحالی احساس وکړ، له ځان سره مې وویل: الحمد لله پدې خلکو کې - که څه هم په ډېرې بې سدۍ او بد حالۍ کې شپې او ورځې تیروي - لا تراوسه دومره استعداد او د توحید د کلمې تکرارولو وړتیا شته دی، خو څه وکړو، لومړی همدوی له خپلو ځانونو سره ظلم کړی دی او پدې بد عمل لاس پورې کولو سره یې دې بد حالت ته ځانونه رارسولي دي. نو هغوی ته مې وویل: زه ستاسې پدې حالت باندې ډېر خواشینی یم، لکن تاسې له خپلو ځانونو سره په خپله ظلم کړی دی.

پدې خبرې اوریدو سره سمدستي له هغوی څخه یو ځوان ودرید وې ویل: نه، موږ له خپلو ځانونو سره په خپله ظلم نه دی کړی، بلکې له موږ سره عام خلک ظلم کوي. یو بل پکې ودرید وې ویل، نه صاحبه! له موږ سره حکومت ظلم کوي. ځینې نور یې هم ودریدل او هر چا خپلې خبرې پیل کړې. پدې حالت لیدو سره چې په هغه ساحه کې یو څو کسانو زما هغه لومړنۍ بیان (له هغوی سره د توحید د کلمې تکرار او معنی ویل) ولیدل نو نژدې راغلل بیا د هغوی دا خبرې یې هم واوریدې او په خندا باندې شنه شول.

^{۷۸}. وګوره: ای ګنهګارانو له الله څخه وویرئ! ژباړه: محصل غازي زاده ص ۲۹-۴۱

^{۷۹}. د هېواد مشهور او وتلی زاهد او رباني عالم مولوي قلم الدین رحمہ الله به د خپلو تبلیغي بیانونو په ترڅ کې کله ناکله د کلمې د معنا په څرګندولو کې دا دویمه معنا هم کوله.

الله تعالی حاضر او زما د زړه په حالت باندې گواه دی چې د هغوی پدغسې وضعیت لیدو باندې زیات خفه وم، د هغه نشه یې دا خبره چې موږ سره عام خلک ظلم کوي او هغه بل یې چې وویل: له موږ سره حکومت ظلم کوي، پدې سره مې هغه پخوانۍ باور لا زیات قوي شو چې عام خلک او حکومت د نشه یانو سره پدې ظلم کې شریک دي.

زما هغه لومړۍ خبره چې ای وروڼو! تاسې په خپله له ځانونو سره ظلم کړی دی، پدې کې هېڅ شک نشته چې پدې جرم او دې بد حالت ته رسیدو کې لومړۍ همغوی پر خپلو ځانونو تیری او ظلم کړی دی. او هغه دویمه دعوه چې گویا له هغوی سره عام خلک ظلم کوي. د دې تشریح داده چې ځینې عام مسلمانان د خپلې مادي گټې په خاطر دوی ته داسې هیروین، یا اړونده پوډر او نور بلا بتر جوړوي او ورباندې پلوري یې چې په ډېر کم وخت کې د هغوی ځواني، عقلي او جسمي ځواک له زوره غورزوي او انساني حیثیت یې ختم شي. همدارنگه هغه عام خلک چې کوکنار کړي او بیا ورڅخه افیون اخلي دوی هم خپلې مادي گټې گوري. ایا داسې خلکو کله هم دا فکر کړی دی چې زما د دې کار کوښښ بالآخره د انسانیت پر تباهی او بریادی باندې منجر کیږي او پدغسې یو ناوړه او انسان ضد کار کې خپله برخه اخلو؟ حکومت هم لکه څرنگه چې د رعیت دنورو چارو په وړاندې مسئول دی د نشه یې او مخدره موادو د تولید، پیر پلور او داسې نورو اړونده کارونو په اړه هم مسئولیت لري. لکن بدبختانه چې حکومتي ادارې د داسې جرمونو په مخنیوي کې پاتې راغلي دي. هر چا ته دا جوت ده چې ځینې حکومتي کسان پرځای د دې چې د نشه یې او مخدره توکو مخنیوي وکړي دغسې کارونو ته لارې هواروي. د یو تازه خبر او راپور له مخې کله چې د یوې رسنې استازي د یو ولایت له قوماندان څخه پوښتنه وکړه چې ستاسې د ولایت پدې ښار کې چې دا نشه یان او په مخدره توکو روږدي کسان پر زیاتیدو دی، د ښار بڼه یې هم خرابه کړې دی، دوی ته دا مخدره او نشه یې توکي څوک رارسوي او تاسې یې ولې مخنیوی نه کوئ. نو د دې پوښتې ځواب ورکولو ته هغه قوماندان چمتو نه شو، بلکې خپل تلیفون او یا گرځنده (موبایل) یې بند کړ.^{۸۰}

نو رارځي چې د عامو خلکو د اصلاح ترڅنگ په حکومتي چارواکو کې هم د خپلو مسئولیتونو اداء کولو احساس را پیدا کړو.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «أَلَا كَلُّكُمْ رَاعٍ وَكَلُّكُمْ مَسْنُونٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ فَأَلَا مِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْنُونٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَهُوَ مَسْنُونٌ عَنْهُمْ وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَغْلِهَا وَوَلَدِهِ وَهِيَ مَسْنُونَةٌ عَنْهُمْ وَالْعَبْدُ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ وَهُوَ مَسْنُونٌ عَنْهُ أَلَا فَكَلُّكُمْ رَاعٍ وَكَلُّكُمْ مَسْنُونٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ». خبردار! هر یو له تاسې شپونکی دی او هر یو به له تاسې د ماتحتو په باره کې پوښتل کیږي، نو هغه څوک چې د خلکو امیر ټاکل شوی وي هغه شپونکی دی او د رعیت په هکله به پوښتل کیږي او یو سړی د خپلې

^{۸۰} وگوره: آزادي راډیو (ویبپاڼه) یکشنبې ۱۷ چنگاښ ۱۳۹۷ لمريز.

کورنۍ شپونکۍ دی او د هغوی په اړه به پوښتل کیږي، همدارنګه یوه میرمن د خپل مېړه د کور او د هغه د اولاد شپونکۍ ده چې د هغوی په باره کې به پوښتل کیږي، همداراز غلام د خپل بادار د مال ساتونکۍ دی او د هغې په باره کې به ورڅخه پوښتنه کیږي. پوه شئ! نو هر یو له ستاسې شپونکۍ دی او د خپل رعیت او ماتحتو په هکله به پوښتل کیږي.

علماء وايي دا حدیث پدې باندې دلیل دی چې د امت او ولس چارو ته پاملرنه د رئیس دولت فرض دي. په حقیقت کې دغه مسئولیت یو مشر او حاکم ته د الله تعالی له پلوه ورکړل شوی دی. او د شپونکۍ په حیثیت سره هغه ته د خپلو ماتحتو او رعیت ساتنه حواله شوې او دغه امانت ورسپارل شوی. امام شافعي رحمه الله ویلي دي: «منزلة الإمام من الرعية منزلة الولي من اليتيم».^{۸۱} د رعیت په وړاندې د مشر مقام داسې دی لکه د یتیم په هکله د هغې د سرپرست مقام.^{۸۲}

نو ایا زموږ هېواد به لداسې چارواکو او مسئولینو څخه برخمن شي چې په واقعي معنا سره د شریعت نافذولو ته مېړه رابډ وهي، د اسلامي لارښوونو برابر د رعیت د سوکالۍ، هوساینې او نجات لپاره کار وکړي، عدل تامین کړي، په ټولنه او هېواد کې د هر ډول فجایعو، ظلمونو، خیانتونو او بدکاریو مخنیوی وکړي. د موجوده فتنو لکه بې حیايي، د پردیو کلتور خپریدل، نیشه او مخدره توکو ناوړین. الله تعالی ته آسانه ده چې کله موږ د ځانونو، د کورنیو، ټولنې او د هېواد عامو او خاصو وګړو سمون او اصلاح ته مخه کړو، علماء، دعوتګران او با احساسه خلک پدې اړه خپل مسئولیتونه اداء کړي. او د عامو او خاصو خلکو عملونه پر شرع باندې برابر شي، نو نژدې ده چې له مومنو، عادلانو او با احساسه مسئولینو څخه برخورداره شو.

^{۸۱}. الاشباه والنظائر للسيوطي ص ۱۲۱

^{۸۲}. وګوره: د اسلام د حکومتي نظام قواعد، ژباړه: محصل غازي زاده، ص ۸۷-۸۸

په اړونده مبارزه کې اړین گامونه

لکه څرنگه چې يې مخکې يادونه وشوه، د موجوده حکومت له پيله تر اوسه پورې د مخدره موادو پر ضد مبارزې په نتيجه کې څه ځانگړې لاس ته راوړنه نه ده شوې. د ځينې راپورونو پر اساس ويل کيږي چې له هغه راهيسې چې د امريکا په مشرۍ بهرنيو عسکرو پر افغانستان لښکر کشي کړي ده په دغه هېواد کې د کوکنارو کر او توليد زيات شوی دی. سره لدې چې په تيرو کلونو کې د نشه ايزو موادو د جرړې د ايستلو لپاره زياتې ژمنې شوي وې او پر افغانستان باندې د بريد پر مهال د امريکا يو شعار دا وو چې په افغانستان کې به د نشه ايزو موادو توليد له مينځه يوسي، خو څرنگه چې د امريکا لخوا د افغانستان د جنگ د ختميدا شعار متحقق نشو، نو هغه شعار هم تحقق ونه موند، بلکې په دغه هېواد کې د نشه ايزو موادو توليد څو برابره زيات او لا په زياتيدو دی.^{۸۳}

پدې ځای کې د مخدره او نشه يزو توکو د مخنيوي په موخه دا لاندې وړاندیزونه د پام وړ گڼو:

۱. د الله تعالی د رضا لپاره او د دینې وجيبې او مسئوليت له مخې بايد چې هر مسلمان د دې ناروا کار په مخنيوي کې هلې ځلې وکړي.
- د ایماني وجدان او احساس له مخې يو مسلمان بايد پر انسان باندې ترحم او مهرباني ولري، همدارنگه يو مسلمان يوازې د بل مسلمان د نجات او ژغورنې لپاره نه بلکې د ټول انسانيت د لارښوونې او هوساينې لپاره هلې ځلې او کوښښونه وکړي.
- موږ د داسې يو پيغمبر صلی الله عليه وسلم امتيان يو چې الله تعالی د ټولو عالمينو لپاره رحمت رالېږلی او پر لارښوونو کې يې يوازې پر انسانيت نه بلکې پر حيوانيت باندې هم د رحم کولو تاکيد شوې دی. نو مسلمان ته د هغه په پيروي کې دا مسئوليت هم سپارل شوې چې د خلکو لپاره د رحمت او مهربانۍ پيغام ولري.

ايا دا به مناسبه وي چې يو مسلمان دې په خپل شاوخوا کې روږدي کسان (لکه شرابيان، پوږيان او چرسيان) گوري او د هغوی په وړاندې دې خپل مسئوليت ته پاملرنه نه کوي؟ همدارنگه يو مسلمان دې ځينې داسې د پوږو معتادين گوري چې له حيواناتو څخه هم زيات ذليله گرځي او بيا دې ورته فکر من کيږي نه، د هغه پر حالت دې د ده په زړه کې پر انسانيت

^{۸۳}. وگوره: Pars Today وېبپاڼه ۱۷/ ۵/ ۲۰۱۷م

باندې د ترحم ولوله او جذبه نه راپیدا کيږي، د داسې پريوتو او خپل شوو وگړو د ژغورنې لپاره دې کونښن نه کوي، يا لدې تباهي څخه د نورو مسلمانانو او انسانانو د د ژغورنې او ساتنې لپاره دې کونښن نه کوي؟

۲- د حکومت لخوا په اخلاص او ريښتینولي سره پر مخدره موادو پابندي او هغه یو ستر جرم گڼل. باید چې حکومت د شرعي قوانینو د نافذولو د ژمنې له مخې د نورو جنايتونو او جرمونو ترڅنګ د نشه یې او مخدره موادو د استعمال، پیر او پلور او پر هر ډول معاملاتو باندې په صدق سره بندیز ولگوي، نه دا چې د حکومتي دوايرو له لارې د داسې جرایمو د ترسره کولو لپاره لارې هوارې شي.

ایا زموږ حکومت به د سعودي شاهي حکومت غوندې داسې یو اقدام وکړي چې له مخې یې د مخدره موادو معامله کونکو ته سخته سزا ورکړل شي؟ د نوموړي حکومت د علماو مجلس او اړونده ديني سرچینې د مخدره موادو سوداګرۍ، ترویج او بیلابیلو معاملاتو په وړاندې د شرعي دلایلو په رڼا کې دې لاندې نتایجو ته رسیدلي دي:

الف. هغه څوک چې مخدره مواد قاچاق کوي د هغه سزا وژنه ده؛ دا ځکه چې د دې توکو په لیږد او قاچاق کولو باندې پر هدفی سیمو کې ستر زیانونه او تاوانونه رامنځ ته کيږي.
ب. هغه څوک چې مخدره شيان ترویج کوي، برابره خبره ده چې د روږدو د استعمال لپاره یې مهیه کوي، یا یې راواردوي، یا یې ډالۍ کوي، که یو څوک داسې کار د لومړي ځل لپاره وکړي، نو پر بند، درو وهلو، مالي تاوان او یا پر بدني سزا (درو وهلو) او مالي تاوان ورکولو دواړو باندې به مجازات کيږي. او که چیرې دا کار بیا هم تکرار کړي، د هغې تعزیر او سزا زیاتيږي او کیدای شي د هغه پر وژنه باندې تمامه شي.

دغسې سخته سزا چې بالآخره پر وژنه باندې تماميږي دا د دې لپاره چې د مخدره موادو کارو بار او ترویجول په ځمکه کې له هغه فساد او تخریب څخه کم نه دی چې له امله یې خلک لوټلی او وژلی شي.

د فقهي په کتابونو کې ذکر شوي دي هغه برید کونکی (لوټمار) چې له خپل کار (لوټمارۍ جرم) لاس واخلې، نو هغه دې وتمبول شي که څه هم پر وژنه سره وي.^{۸۴}

^{۸۴}. وګوره: فتاوی اسلامیة: 379/3 (الإسلام سؤال و جواب (www.islamQA.ifor)).

او دكتور دوهبه الزحيلي صاحب وايي: فقهاء پدې متفق دي چې څوك بې له عذره (د درملنې له اړتيا څخه پرته) كوم مخدر شى استعمال كړي، د هغې لپاره تعزير (اړونده لازمه سزا) ده، كه هغه يې پر رټلو، وهلو، بندي كولو، د خلكو پر وړاندې اعلانولو، مالي غرامت او داسې نورو سره وي، هره كومه سزا چې قاضي او يا حاكم يې ورته تجويز كوي؛ د دې لپاره چې نور خلك ورڅخه عبرت واخلي او څوك هم د جرم او ناروا شيانو په كولو سره جرات ونه كړي.

حنفي او مالكي فقهاوو دا روا گڼلې چې دغسې تعزير كيداى شي وژنه هم وي، چې هغې ته سياسي وژنه ويل كيږي، كله چې حاكم پكې مصلحت وگوري او د جرم نوعيت د وژنې موجب وي لكه داچې يو څوك په تكرر سره د نشه يې يا مخدره موادو كار ترسره كوي (او خپل عادت يې گرځولى وي) يا داچې د هغې له امله په جرمونو كې اخته وي، يا د لواطت او يا قتل په كارونو كې ملوث وي. نو پدغسې حالاتو كې د روږدي كس وژنه د ځينې معاصرو هغو مفتيانو لپاره دليل دى كومو چې د داسې يو قانون مشروع گرځولو وړاندیز كړى چې د هغې پر بنسټ د مخدره موادو استعمالونكي او يا معامله كوونكي په دار ځړولو سره اعدام شي، چې پدغسې كړنلاره كې به د مخدره موادو سوداگرو، قاچاق كبرو او د هغې استعمالونكو لپاره پوره عبرت او درس اختسنه وي.^{۸۵}

۳- د روږدو د درملنې او د هغوى د مشغولولو لپاره خاص بنسټونه او مركزونه جوړول: په موجوده وخت كې د روږدو او معتادينو د درملنې لپاره چې كومې هڅې روانې دي هغه كمې دي، نو بايد چې حكومت او اړونده ارگانونه پدې هكله جدي پاملرنه وكړي او كيداى شي د ځينو هېوادونو له تجاربو څخه پدې هكله استفاده وشي او د يو ځانگړې برنامې له لارې له يوه اړخه د روږدو د تداوي لپاره روغتونونه زيات شي او له بله اړخه داسې بنسټونه جوړ شي چې په هغې كې روږدې كسان تر هغه وخته وساتل شي چې د اعتياد له حالته ووځي او پدې اثناء كې د هغوى د جسمي ظروفو برابر د مناسبو كسبونو په زده كولو باندې هم بوخت شي.

۴- د هېواد هغه سيمې چې د كوكنارو په كر باندې يې زياته اتكا وي، بايد چې د دې كېنټ په معاوضه كې ورته مناسب بديل ولټول شي، لكه د هرات په ځينې ولسواليو كې چې د زعفران بوټي كېنټ او كر رامنځ ته شو، همداراز له دهقانانو سره لازمي مرستې وشي، چې د هغوى

^{۸۵}. وگوره: الفقه الإسلامي وأدلته، وهبة الزحيلي ۷/ ۴۵۰-۴۵۱.

اقتصادي ستونزي حل شي او دغسې ناروا کښت ته بيا اړ نه شي.

۵- د اسلامي سپيڅلي دين له مخې قانون د حاکم او رعیت ټولو لپاره دی، نو پدې اساس هغه چارواکي چې د شرابو په کارو بار یا د هغې په څښلو کې ملوث دي هغوی هم د مجازاتو لپاره د قانون منگلو ته وسپارل شي، همداراز لکه څرنگه چې د رعیت عام وگړي د نشه یې او مخدره توکو پر کارو بار باندې مجازات کیږي، باید چې چارواکي او یا زورواکي هم ورباندې مجازات شي.

۶- د مخدره او نشه یې توکو پر ضد مبارزه کې باید چې د شرابو پر معاملاتو باندې هم سخت بندیزونه ولگول شي او د اسلامي سپيڅلي شریعت له مخې پر شرابیانو باندې حد جاري کړای شي، خو د دې ستر جرم پر مخنیوی کې لازم پرمختګ وشي.

۷- د چرسو په کارو بار باندې سخت بندیزونه ولگول شي، د چرسو معتادینو ته هم د اسلامي شریعت له مخې اړونده سزا گانې اعلان او ورباندې تطبیق شي، همدارنگه چرسیانو ته د درملنې پر موخه مناسبې لارې چارې ولټول شي، توبه ویستلو ته اړ شي او دهغوی له ځواک څخه دهبواد او ټولنې په دیني او دنیاوي پرمختګ کې لازمي گټې واخستل شي.

۸- که زموږ په هېواد کې شرعي حدود نافذ شي مثلاً د غل لاس پرې شي، شرابخور په درو ووهل شي، زناکار ته هم خپل ټاکلې سزا ورکړ شي، ځاننان او رشوت خواره د تعزیري سزا له مخې په مجازات شي، د شرعي لارښوونو په رڼا کې د غاصبانو، لوټمارانو او دوکه مارانو... مخنیوی وشي، د مخدره موادو قاچاق بران محاکمه شي، نو تاسې څه فکر کوئ، په ټولنه کې به دا موجوده ناخوالې لمنځه ولاړې نه شي او یا لږترلږه کمې به نه شي؟

زموږ د هېواد - چې تش په نامه اسلامي جمهوریت دی-د قانون او دستور په ځینې مادو کې یې پر اسلامي شریعت باندې د عمل او دهغې د پلې کیدو ژمنه شوي، لکن هغې ته د عمل جامې نه وراغوستل کیږي او ځینې هغه موارد چې د بشر حقوقو سره په ټکر کې راځي او د غیر سیاسي جرمونو پورې اړه لري لکه په ناحقه سره وژنه، زنا، شرابخوري، نو د هغې پر تنفیذ کې اړونده ارگانونه او محاکم ناغیري کوي، کله چې په هېواد کې داسې وضعیت دی چې یوازې په نوم اسلامي گڼل کیږي او اسلامي قوانین تش د کاغذ پرمخ شتون لري عملي بڼه یې نه لیدل کیږي، نو څرنگه به مو هېواد او ټولنه لداسې سختو او سترو جرمونو څخه پاکه شي او څنگه کیدای شي د ناکرايو، جگړو او بې اتفاقیو له ناخوالو او ستونزو څخه وژغورل شوو؟

۹- هېوادوال پدې پوخ باور ولري چې زموږ د ټولو مشكلاتو او ستونزو حل يوازې د خپل سپيڅلي دين د لارښوونو په پيروي كې دى او له كومو ناخوالو او نامناسبو حالتونو سره چې مخ يو اساسي علت يې د خپل دين له ښوونو څخه وروسته والى دى. او په هېواد كې مو چې كومې ناكړارۍ، ناآمنۍ او بيلابيل مشكلات دي لومړى لامل يې دانسان جوړيدنې ته نه پاملرنه او د مطلوب نظام نشتوالى دى، نو ترڅو چې په هېواد كې لومړيتوب انسان جوړونې ته ورنكړ شي، سم اسلامي نظام جوړ نه شي، پر منصب او وظيفې باندې وړ، امين او ريښتونې وگړي ونه گمارل شي، مافيايي كړۍ ماتې او ختمې نه شي، د زوراكيو، درغليو، خيانتونو او غصبونو مخه ډب نه شي، بيت المال د ټولو هېوادوالو حق ونه گڼل شي، د ظالمانه طبقاتي نظام جرړې ونه ويستل شي او په هېواد كې په واقعي معنۍ سره اسلامي نظام - چې بنسټ يې عدالت او انصاف دى - قايم نه شي، نو بيا پدې هېواد كې امن، د نظام پايښت، آرامي، سوکالي، اقتصادي پرمختيا رامنځ ته كيدل، د فقر او بيچاره گۍ، د نشه يې توکو او نورو ناخوالو او ستونزو ختميدل ناشوني او مستحيل دي.

نو رaux چې د هېواد او ټولنې د ستونزو او ناخوالو لمنځه وړلو، ثبات او استقرار راوستو، امن، هوساينې او ژغورنې په خاطر د خپل سپيڅلي دين د اقامې او د هغې د شريعت د پلي كولو لپاره يو بل ته په اخلاص سره لاسونه وركړو او پدې لار كې رغنده هلې ځلې او ثمره ښونكي كوينښونه وكړو.

محصل غازي زاده

نيټه: ۱۵ ذو القعدة ۱۴۴۰ هـ ق. ۲۷/۴/۱۳۹۸ لمريز

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library